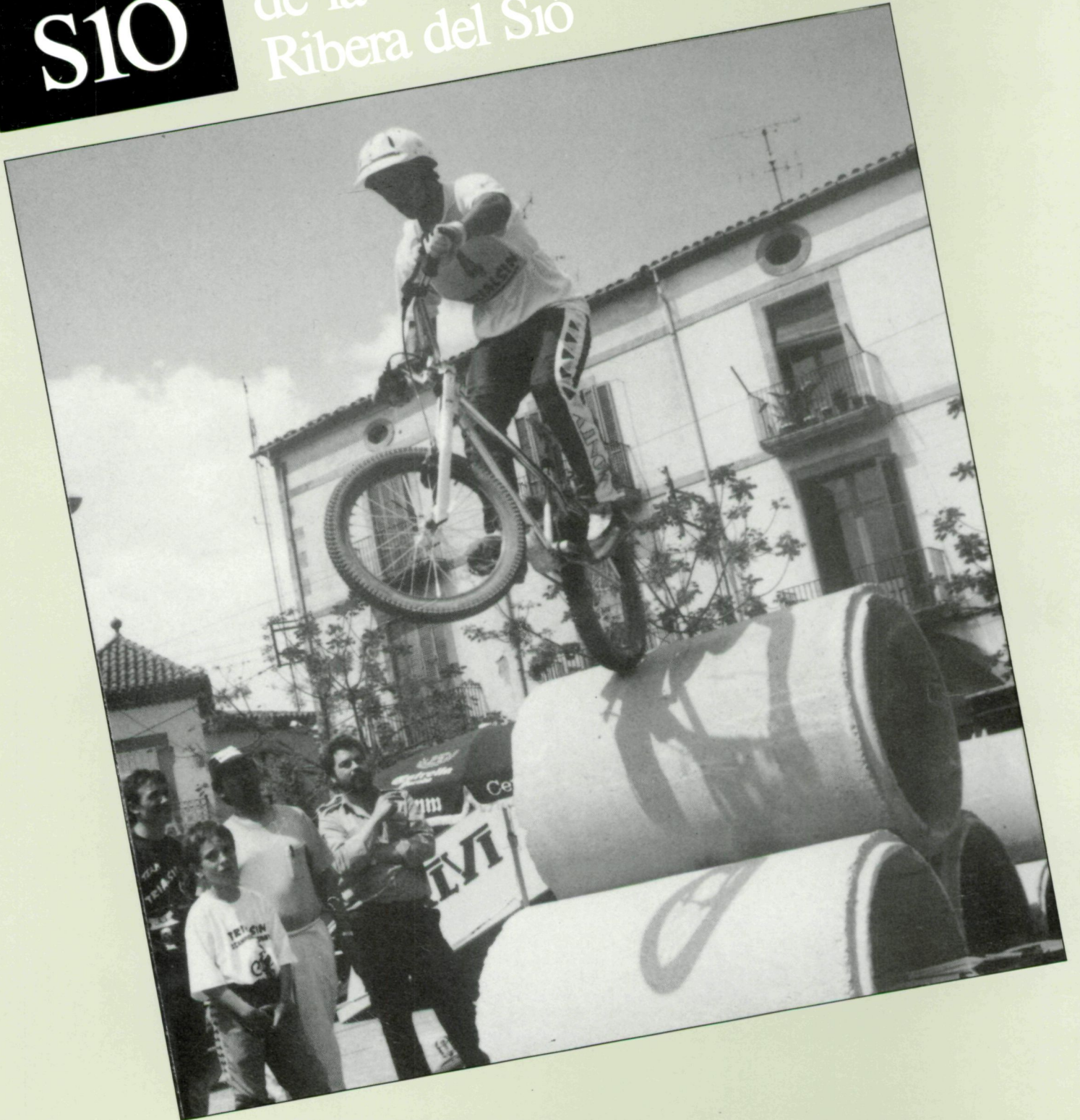
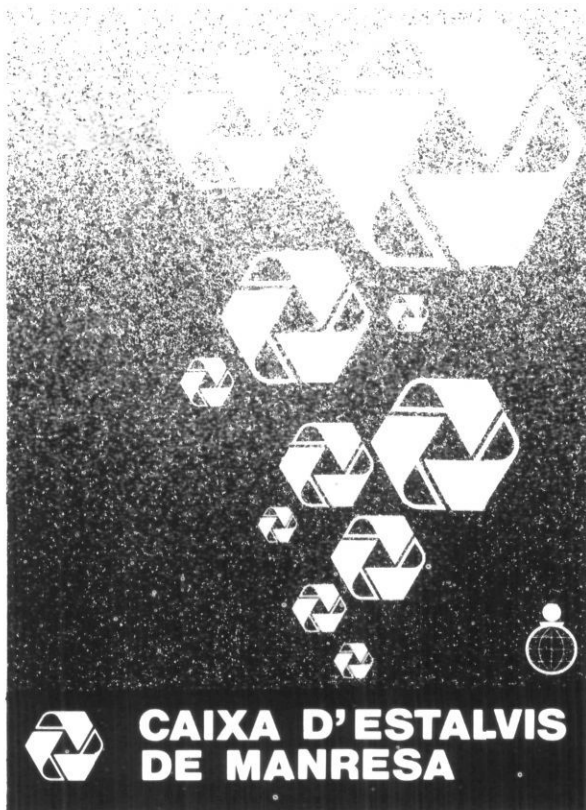

Sió

informatiu
d'Agramunt i
de la
Ribera del Sió

TALLER
Jordi Padullés

FUSTERIA METÀL·LICA
Instal·lacions per a Granges
Reparació de tota mena de Maquinària
Agrícola i Industrial

Carrer del Firal, s/n. Telèfon 390.661
AGRAMUNT

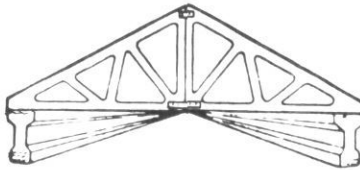
TÈCNIC EN ELECTRÒNICA

Reparació de: T.V. - Ràdios
Cassettes i Giradiscs

SALVADOR SALLÉS

Avgda. dels Esports, 21 - Tel. 39.16.25
AGRAMUNT

PRETENSATS

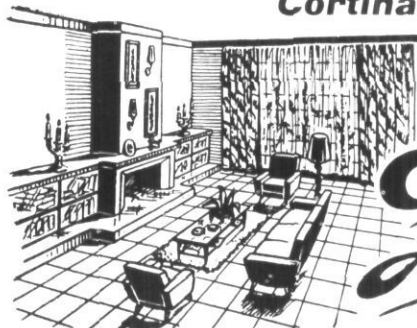
CUÑAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39.01.15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell-Lleida

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

Cortinatges i Tapisseria

DECORACIONS

Lurita

Avgda. Catalunya, s/n.
Telèfon (973) 39 03 39
25310 AGRAMUNT

VISILLOS
MOQUETES
TAPISSAT
DE PARETS
PINTAT DE
PISOS
ESTUCATS
EMPAPERATS

Núm. 315
Any XXVII
Maig 1990

Equip de direcció:
Josep Bertran
Jaume Cots
Joan Puig

Redactors:

Ramon Bernaus, Pasqual Castellà,
Montse Ortiz, Joan Pijuan,
Antoni Ponsa, Josep Rovira,
Anna Santacreu, Rosa Maria Sera
i Núria Sorribes

Col·laboradors:

Serafina Balasch, Ramon Creus,
Josep Farreny, Jordi Martí,
Pere Mora, Deudat Pont,
Paulí Ribera, Magda Trepal
i Guillem Viladot.

Edita: Ajuntament d'Agramunt (Urgell).

Amb la col·laboració del departament
de Cultura de la Generalitat de
Catalunya

i la Diputació de Lleida.

Membre de l'Associació Catalana de la
Premsa Comarcal.

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1.
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 1.500 ptes.

A l'estranger: 2.200 ptes.
Número solt: 150 ptes.

Dipòsit Legal: L-138-1964

*Per a subscripcions i anuncis
poden adreçar-se a:*

Pere Mora. Tel. 39 03 81
o bé Tel. 39 00 57

PORTADA:

L'espectacularitat del Trialsin quedà demostrada en
el IXe Campionat d'Espanya celebrat a la nostra vila.

Foto: J. Pijuan

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i
cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no sig-
nifica l'acceptació implícita del seu contingut per part de
l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que enviïn els col·laboradors a
SIÓ, han d'anar escrits en paper blanc, en una sola cara
del full i a màquina a doble espai, signats i amb l'adreça; si
bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors
ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir publi-
cats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presen-
tats a la redacció (Apartat 10) abans del dia 25 del mes an-
terior.

Editorial

RÈQUIEM PER LA PAGESIA?

Potser no ha estat necessari, de sempre, tenir una gran perspi-
càcia per haver-se adonat que el món rural i especialment el món
pagès i ramader ha suportat amb estoïcisme diguem com una
mena de marginació per part dels capitalistes i molt especialment
els de la Ciutat Comtal.

El seu vestir una mica (o molt) passat de moda, el cutis recre-
mat pel sol i la serena, les mans plenes de durícies, el seu parlar
més aviat cridaner, els seus gests rudes i poc elegants i inclòs la
seva poca perícia per enfilarse a l'autobús o bé al tramvia (quan
n'hi havien) en marxa, eren suficients perquè la qualificació de
pagès tingué una significació eminentment pejorativa.

Tot això, però, s'encaixava amb una certa tolerància, car mal-
grat tot el pagès, amb el seu esforçat treball obtenia el rendiment
suficient, amb totes les limitacions que es vulguin, per a subsistir.

Amb la mecanització progressiva que s'ha esdevingut per con-
rear les terres i incrementar-ne el seu rendiment, semblava com
si tot això per fi donés una tombarella en benefici de la soferta
pagesia, però ara NO PLOU.

I encara hi ha més coses. No pretenem entendre en política
agrària però la que es duu a terme no ens acaba de convèncer.
Permeteu-nos, sinó, algunes consideracions: augment constant i
sembla que imparable dels adobs, maquinària, impostos... con-
trapartida: congelació de preus dels productes de la pagesia. In-
crement de la producció (sempre que ploqui, és clar), contra li-
mitació, selecció i contingentació de cultius imposats per la
C.E.E. a la qual pertanyem. Si no nul·la, sí que és altament in-
suficient la protecció estatal de preus dels productes agrícoles
quan aquests els ha de cobrar el qui els produeix, naturalment.
Altra cosa és quan els ha de comprar el consumidor amb tota la
martingala d'additius que la industrialització hi barreja –hom no
sap ben bé si és perquè es conservin o per augmentar-ne la quan-
titat– i de consumidors en som tots. Llavors els augments són es-
pectaculars i sense que s'ensumi l'existència d'un rigorós control.

Ens fem unes preguntes: què es pretén amb aquest procedir?
Promocionar encara més el despoblament de la ruralia per aug-
mentar la massificació de les grans ciutats on ja no hi caben?
D'acord; som disciplinats i anem-hi. Vejam on ens posen, però
llavors, qui ens plantarà les cols?

Decididament, de persistir en aquesta actitud i no albirem cap
perspectiva que ens faci esperar una possibilitat de canvi, molt
ens temem que no pas a massa llarg termini no ens quedi altre re-
mei que entonar tots alhora molt civilitzadament, això sí, un rè-
quiem per la pagesia.

GRAN MERCAT El Rebost

Carrer de Sió, 15

XOCOLATA • CAMELS • CONFITS

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

Ctra. de Tàrraga, s/n.

Telèfon 390.607

AGÈNCIA RENAULT

JERONI VALLS I SEGURA

Servei de Planxisteria i Grua

Ctra. Artesa-Tàrraga, Km. 12'800

Tel. 39 03 34

AGRAMUNT

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

Fontaneria Electricitat
Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23

Guimerà, 13

AGRAMUNT

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Vídeo-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments

E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142

AGRAMUNT

Fets del mes

SANT JORDI

Poques novetats en la festivitat patronal de Catalunya.

Els llibres, les roses i el Certamen Literari de Sant Jordi que organitza l'Ajuntament en col·laboració amb SIÓ, centraren les activitats de la festa de Sant Jordi que d'any en any va diluint el seu significat. Senyeres a Ca la Vila i els intercanvis de roses i llibres, el senyal d'una festa tradicional catalana.

J. Bertran

A les onze del matí es lliuraren els premis als guanyadors de la darrera edició del Certamen Literari amb una minsa assistència. A la tarda una sessió de cinema pels més menuts i un audiovisual sobre una expedició a les muntanyes de l'Altas. En els centres d'ensenyament també se celebrà la festa amb diferents actes adients a la jornada. Una ballada de sardanes a la plaça del Mercadal a càrrec de la Cobla Jovenívola posà punt i final al Sant Jordi d'enguany.

ESTUDIANTS FRANCESOS

Una expedició de joves estudiants de Saint Gaudens estigué uns dies a Agramunt.

Un grup d'uns 35 estudiants del "Lycee Professionel de Saint Gaudens" van romandre des del dia 23 al 27 d'abril a Agramunt en un intercanvi amb els alumnes de

3er. de BUP de l'Institut de Batxillerat Ribera del Sió d'Agramunt. Durant la tardor passada els nostres alumnes visitaren també aquella ciutat francesa.

Durant la seva estança a la vila van fer alguna excursió a Barcelona, Tarragona i per la comarca de l'Urgell. A Agramunt van visitar una empresa torronaira i els indrets més significatius de la població.

RÀDIO SIÓ AMPLIA HORARI

L'emissora municipal fa més hores d'emissió pròpia.

Des de mitjans del mes d'abril, Ràdio Sió ha ampliat el seu horari d'emissió dels caps de setmana. Es comença el divendres a partir de les nou del vespre fins a mitjanit. El dissabte des de les 10 del matí també fins a les 24 hores. El diumenge la programació va des de les 10 del matí fins a les 7 de la tarda. La incorporació de nous col·laboradors ha fet possible aquest augment de la programació pròpia els caps de setmana de la nostra emissora que acaba de complir els seus sis anys des de la posada en marxa el mes de maig de 1984.

ANIVERSARI DEL CAU

Actes commemoratius del 15e aniversari de l'Agrupament Escolta.

J. Bertran

Durant el mes d'abril varen tenir lloc dos dels actes més importants dels programats per commemorar els 15 anys de funcionament del CAU agramuntí. El dia 8 se celebrà el "Quasar" o trobada de tots el caps de les demarcacions lleidatanes. Uns 125 monitors dels bisbats de la Seu, Lleida i Solsona prengueren part en aquesta trobada que s'inicià el dissabte, dia 7, i es perllongà durant tot el cap de setmana.

El més concorregut fou el que tingué lloc el diumenge al Mercadal que coincidí amb una ballada de sardanes i el Diumenge de Rams. Les firetes instal·lades per tota la plaça estigueren molt sol·licitades per la quitxalla així com d'algun de gran. El dia 21, dissabte, se celebrà un sopar de germanor en què hi participaren un centenar de persones totes elles actuals o antigues col·laboradores de l'Agrupament agramuntí.

"ESPai GUINOVART"

El pintor Josep Guinovart treballa en el seu "Espai".

Durant el mes d'abril, han sovintejat les estades a Agramunt del pintor Josep Guinovart per tal de treballar en el muntatge de l'"Espai" que portarà el seu nom. Molt avançats els treballs de remodelació de l'antic edifici del Mercat Municipal, l'artista ha de preparar el seu contingut.

Segons va explicar en una de les seves visites, s'ha variat en la idea original i les obres que acollirà l'"Espai Guinovart" seran més quantioses i més importants. També treballa en la concreció del que ha de ser la part exterior que vol que tingui una harmonia amb l'interior formant un tot homogeni.

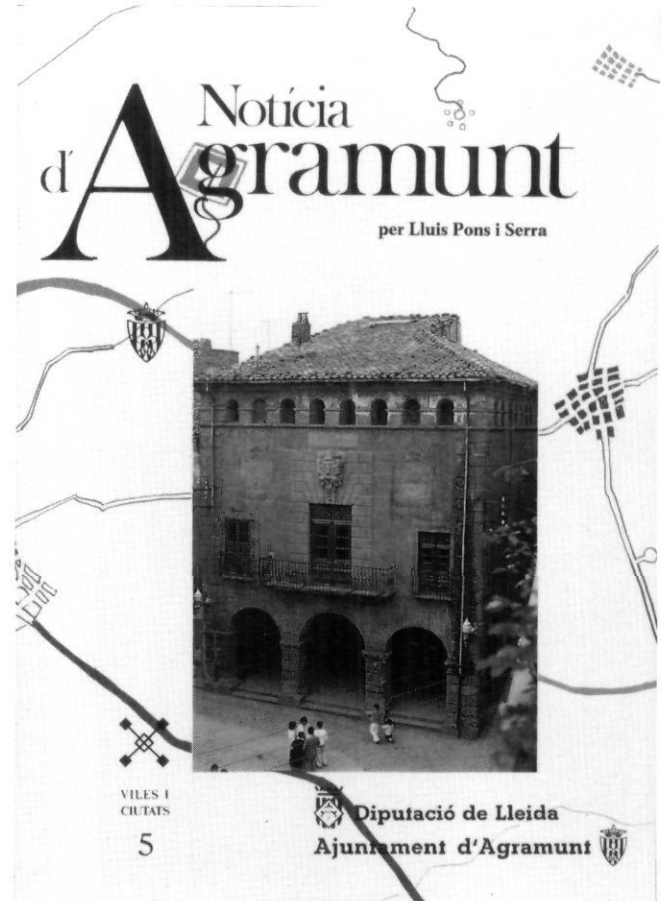
Les obres exposades, moltes d'elles fetes expressament, tindran una unitat temàtica molt arrelada en un espai concret però amb una projecció internacional, segons va explicar ell mateix.

"NOTÍCIA D'AGRAMUNT"

Amb aquest títol, acaba de ser editat un llibre sobre la vila d'Agramunt que va ser presentat el dia 23 de maig i que ja és a l'abast de tothom. La nova publicació s'emmarca dins la col·lecció "Viles i Ciutats" que edita la Diputació lleidatana malgrat que la major part del cost del llibre ha anat a càrrec de l'Ajuntament agramuntí.

L'autor de "Notícia d'Agramunt" és en Lluís Pons i Serra, sens dubte l'home que coneix més bé la nostra vila. Una gran part de les fotografies són obra de Guillem Viladot i una bona colla pertanyen a l'arxiu de SIÓ així com també al municipal. El llibre té unes 250 pàgines i està il·lustrat amb nombroses fotografies tant actuals com antigues.

La nova publicació no és un "llibre de la història d'Agramunt" en el sentit clàssic. És una crònica periòdica de la realitat actual de la nostra vila entroncada amb el passat, i a partir del qual s'ha arribat al moment present.

Portada del llibre "Notícia d'Agramunt"

Se n'ha fet una tirada de 2.000 exemplars amb un format molt manejable. No és pas cap "totxo" i juntament amb el de "Les portalades de Santa Maria" formen un tàndem del qual ens en podem sentir orgullosos els agramuntins. Un i altre mostren el que és Agramunt. "Notícia d'Agramunt", és tan actual, que en alguns aspectes ja està desfassat com succeeix en totes aquelles publicacions que conceven la realitat més immediata i que malgrat això, l'actualitat els depassa inexorablement.

El llibre, que té en la portada una fotografia d'una ja vella panoràmica de la Casa de la Vila, té dues presentacions: la de la Diputació i la de l'Alcalde, Josep Huguet. En Guillem Viladot hi escriu una pròleg o pròleg d'introducció en el qual fa una breu passada per "**El poble, el paisatge, el medi, l'entorn, l'espai...**". Viladot, que ha tingut un paper destacat a l'hora de tirar endavant el lli-

bre, tal i com explica el propi autor, clou aquesta introducció manifestant que: **"...Amb el temps, les persones ho habitem tot: poble la naturalesa de sentiment i de raó, i determinem un compacte d'aluvió. A mans d'un tafaner hàbil, s'hi pot descobrir la història, és a dir, un panorama humà. És el que ha fet en Lluís Pons i Serra amb el seu llibre: apropar-nos a Agramunt, a la seva gent i als seus fets, al temps passat i al temps actual, o sigui a la seva identitat. I això té mèrit i s'ha de reconèixer. I se li ha de remerciar"**.

L'autor fa també la seva pròpia presentació que aprofita per donar les gràcies a tots aquells que l'han ajudat a l'hora de fer el llibre. Especialment les dóna, amb nom i cognom a l'alcalde, Josep Huguet; al rector, Josep-Maria Santesmasses i a l'apotecari, Guillem Viladot.

"El llibre, diu Lluís Pons, va destinat a tothom, sense cap mena de discriminació i dues preocupacions han presidit la redacció del llibre: ser fidels a la veritat i estalviar qualificatius i no fer valoracions que sempre són subjectives".

L'arribada a Agramunt des dels quatre punts cardinals obre el contingut específic del llibre. Ve després un repàs a la Ribera del Sió, el medi natural, la història i el terme. El capítol dedicat al poble ens situa en la realitat actual i de ple en la vila. Els capítols que segueixen són: la gent, les comunicacions, l'economia, amb especial atenció a la vida agrària, altres activitats, els serveis públics, la salut, l'ensenyament, la política municipal, la religió, la cultura i l'oci, la vida i el temps, la vida quotidiana, tancant el llibre el capítol dedicat a les llegendes i tradicions.

Sense cap mena de dubte, aquest llibre és, i de molt, el més complet dels tres, sense comptar els dedicats al temple de Santa Maria, que s'han escrit sobre Agramunt. L'any 1936 es publicava el de Puig i Ball; vint-i-cinc anys més tard ho feia el de Joan Viladot-Puig i quasi trenta anys després, és en Lluís Pons qui treu al carrer el seu llibre.

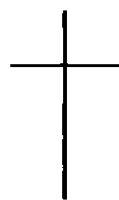
Sens dubte és un gran llibre, però no és encara el gran llibre d'Agramunt, tampoc no ho va pretendre en posar-se a escriure'l.

Josep Bertran

CAG
AGROPECUÀRIA
DE GUISSONA
S. COOP. LTDA.

Caixa Rural de Guissona

En Jaume Samarra i Bernaus

que lliurà l'ànima al Senyor
el dia 3 d'abril de 1990.

Agraïm a familiars, amics i coneguts les mostres de condol rebudes.

Assegurances en
general

JOSEP VIDAL

Mútua Reddis

ESTEM AL SEU SERVEI

Ctra. de Cervera, s/n.

Tels.: Ofic. 390.863 - Part. 390.150

A G R A M U N T

GARATGE

JOSEP VIDAL

AGÈNCIA OFICIAL

SERVEI DE GRUA PERMANENT
REPARACIÓ EN GENERAL DE TOT EL
RELACIONAT AMB EL SEU VEHICLE
INSTAL·LACIÓ I CÀRREGA
D'AIRES CONDICIONATS

Ctra. de Cervera, s/n.

Tels.: Taller 390.863 - Part. 390.150

A G R A M U N T

"ANEM AL PATI AMB LA SEGONA ETAPA DEL COL·LEGI PÚBLIC D'AGRAMUNT"

(I)

El "recreo" sempre ha suposat una de les estones més esperades pel nen. Només cal que recordem el fervor amb què nosaltres esperàvem que per fi s'obriessin les portes de la classe i el mestre ens digués les paraules màgiques de: "podeu anar al pati", o... "podéis salir a recreo" (segons l'època i/o els costums). Quin bo dóna recordar-ho. Que n'han passat de coses, quin munt de canvis han succeït al món des d'aquells dies: països, economia, els pobles, la societat de consum, avenços tècnics, en els mitjans de transport i comunicació, en l'educació (amb totes les seves connotacions), les assignatures, les aules... Però puc assegurar que almenys hi ha una cosa que no ha canviat: el moment màgic de "podeu anar al pati".

El "recreo" significa un temps de lliure disposició pels alumnes. Un període de rellotge en què poden lliurar-se de la seva cadira i la seva taula i poder sortir a fer quelcom més alliberador. Però, a la vegada, el recreo significa molt més. Significa un camp de comunicació, d'aprenentatge, d'ajuda a la identificació de la seva personalitat, a la possibilitat d'endinsar-se dins d'altres persones, de descàrrega, de socialització, d'organització... I també, pels mestres, una gran eina d'observació que ens permet conèixer millor els nostres alumnes.

Poques referències podem trobar escrites sobre l'esbarjo de la segona etapa i he cregut força interessant fer aquesta aproximació molt breu del que està succeint ara, en aquests moments, al Col·legi Públic d'Agramunt.

Si tenim en compte les edats que ens ocupen, podem fer, des del punt de vista psicològic dos grans grups, que correspondrien a grans trets, a les següents característiques:

D'onze a dotze anys: ve determinat per un període de gran estabilitat i d'equilibri físic i psíquic. Els jocs cada vegada són més cooperatius, amb normes que ells mateixos estableixen, i a més, sociabilitzadors.

De tretze a catorze anys: comença a deprimir l'interès pel joc, torna a mirar l'adult i vol rivalitzar amb ell. Inestabilitat emocional i física. S'interessa més pels jocs reglats, de lliberació d'energia, d'intel·ligència (tàctiques), esports, de responsabilitat i dependència (per exemple el paper del porter de futbol, del defensa, atacant, etc.).

Aquestes característiques les podem veure després reflectides en les tendències o preferències que tenen

després els alumnes segons les distribucions de les taules que adjunto.

El futbol d'onze a dotze anys, no té unes regles tan precises i concretes com el futbol de tretze a catorze anys, per posar un exemple. Passa el mateix en la preferència en el cas de les noies a jugar a la "gomete" als 11-12 anys, respecte a xerrar amb les amigues en els 13-14 anys.

Com diu el Psicopedagog Vayer, l'ordre que possibilita el joc és el de:

- 1er Conèixer el propi jo.
- 2^{on} Conèixer l'entorn i el món dels objectes.
- 3er Conèixer el món dels altres.

El joc, quan funciona, i el noi/noia es troba immers en ell, ho fa d'una manera molt seriosa i l'hi dóna molta importància. El joc és més que una senzilla diversió. D'aquí que trobem sovint en els pàrvuls o en els nens de primera etapa, que, en un moment determinat, no tenim davant en Ramonet sinó que hi tenim el lladre o el policia més important dels últims temps. Això mateix succeeix en la 2ª etapa, i fins i tot en la nostra societat a l'hora d'anar al bàsquet o en discutir l'alineació de l'últim Barça-Madrid.

Naturalment hi ha jocs que funcionen i d'altres que no. De l'observació efectuada a l'hora del pati es poden extreure una sèrie d'aspectes característics que fan que el joc doni més bons resultats. Podríem dir que el joc funciona quan:

- és dóna més importància al procés del joc que no pas al resultat.
- el joc constitueix un mitjà de cooperació col·lectiu i no de marginació.
- on hi ha la màxima participació d'alumnes (fugint dels jocs que es basen en l'eliminació dels participants).
- els grups són el màxim d'homogenis possible (evitant que sobresurtin sempre els mateixos).
- jocs que no necessiten de preparacions llargues i pesades. La majoria de jocs estables ja tenen els equips fets.
- el joc que han escollit té una relació directa amb la quantitat i qualitat d'espai de què es disposa.
- ha de suposar un repte per l'alumne, que pugui assolir.
- jocs que sempre es puguin tornar a jugar amb el mateix interès que la primera vegada.

(fi de la primera part)

Jaume Suau i Castro

VARILUX, els vidres progressius multifocals que permeten veure-hi a totes les distàncies i sense els inconvenients dels bifocals tradicionals.
Més avantatges i menys problemes per la seva vista.

Els trobareu a:

ÒPTICA ESTEVE

C/ Àngel Guimerà, 14 - **AGRAMUNT**

FARMAOPTICS

ÒPTIQUES AMB GARANTIA DE SALUT

FUNERÀRIA

Serveis de Companyies d'Assegurances

R. LLORENS

Traslats a províncies

Carrer dels Estudis Nous, 15 Telèfon: 390 420
AGRAMUNT (l'Urgell - Lleida)

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

GRUPO CONSIST SA
GRUCONSA

FERRETERIA MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell, s/n. - Telèfon 39 04 58

CORRETGES
RODAMENTS
CARGOLS
EXTINTORS
PINTURES

MÀNEGUES
E I N E S
MATERIAL
ELÈCTRIC
PLÀSTICS

AGRAMUNT - LLEIDA

FRANCESC FARRENY I MUIXENCH

Mai tan ben dit: Qui fa un cove, fa un cistell

Avui, gairebé a l'any 2000, si ens dediquem a mirar enrera, veurem que són moltes les coses que han canviat. Són tantes que no les podríem pas anomenar totes. Una de tantes i que ha capgirat enormement aquest món on vivim, és la que fa referència a les feines a fer i com s'han de fer. Ens referim als OFICIS pròpiament dits.

És evident que molts d'aquests oficis encara perduren en la vida quotidiana (encara que la manera d'exercir-los hagi canviat), altres, però, han desaparegut totalment. No perquè no sigui necessari el que es portava a terme, sinó perquè la indústria ha fet un pas endavant i la major part de la producció manual ha sofert una anul·lació total.

Aquestes circumstàncies han portat molts oficis a endreçar les seves eines i donar pas al progrés, posant així fi a tota una època.

Parlem amb el senyor Francesc Farreny i Muixench, cisteller, un dels oficis actualment desapareguts. Dedicat tota la seva vida a fer de cisteller, ara en parla content i agraït, encara que amb una mica de nostàlgia. A ell li hagués agradat que altres generacions haguessin conegut i treballat el vímet i la canya com ell va treballar durant tants anys. Comenta, però, que entén que el món canviï i que ens hem d'anar adaptant.

En l'actualitat el senyor Farreny té 81 anys; naixia a Agramunt l'any 1909 en una casa situada al que actualment és carrer d'Àngel Guimerà. Fill d'una família dedicada a la pagesia, ell sempre havia tingut clar que de pagès no en volia ser. A l'edat de 16 anys començava la seva primera feina.

Francesc Farreny en l'actualitat.

Al setembre de l'any 1935 es casava amb Teresa Cucurull Broto i varen tenir una filla. En esclatar la guerra civil, fou demanat a files i fins l'any 1939 no va poder tornar a Agramunt.

– En aquells temps, gairebé tot-hom, en arribar als 14 anys, tenia cura de buscar-se una feina. A les cases de pagès eren poques les entrades econòmiques que hi havia i llavors es procurava buscar un altre mitjà per

tal de contribuir a mantenir-les. Expliqui'ns com va començar la seva primera i, en aquest cas, única feina.

– L'any 1925, quan jo tenia 16 anys, em vaig llogar a casa d'en Benito Jou, un cisteller instal·lat als números 34-36 de l'avinguda de Marià Jolonch d'avui dia. Aquest senyor va ser qui em va ensenyar l'ofici. Ell no tenia fills i no disposava de gaire salut, la qual cosa va fer que fins que aquest senyor no va plegar, jo no em vaig moure del seu costat. Va ser llavors quan vaig decidir treballar pel meu compte.

– Quines matèries primeres feien servir?

– La matèria a treballar era el vímet i la canya. Agramunt era un lloc on de vímet n'hi havia amb abundància. Els mateixos pagesos el venien als cistellers. S'havia de tenir cura de collir-los en lluna vella, ja que si es

“De canya, a Agramunt no n'hi havia gaire. Havíem d'anar a fora a comprar-la”.

collien en lluna nova, després de fer el cistell o cove, es corcava tot. Darrerament compràvem el vímet a una pesseta el quilò, a quintars.

De canya, a Agramunt no se'n trobava gaire. Havíem d'anar a fora a comprar-la. Vilanova de la Barca era un lloc ric en canya. Ens la venien a feixos i arreglada, és a dir, aixafada, a punt per a fer els cel-ras.

Es pagava a 10 cèntims la canya o, si voleu, a 10 pessetes el feix de 100 canyes, que és com es comprava.

– *Com treballàveu?*

– Encara que no ho semblí, la manera de treballar era ben dura. Gairebé sempre estaves a l'aire lliure, hivern i estiu. Amb les mans molles, el fred feia de les seves, ja que de "prillos" i constipats no te'n podies escapar.

El vímet havia d'estar almenys 15 dies en remull per tal de poder-lo treballar bé. Teníem un dipòsit molt gran on fèiem cabre de 25 a 30 feixos. Una vegada es posava ben tou, no hi havia problema per fer el que volguéssim. Després, ja fet l'estri, es deixava assecar i llestos.

Francesc Farreny l'any 1938, durant la guerra civil.

– *Quins articles teixíeu?*

– D'articles se'n feien de diverses maneres:

Coves grans que es feien servir per descarregar vaixells de carbó.

Paners on posaven 55 quilos de patates. N'enviàvem molts a Mataró,

L'esposa i la filla de Francesc Farreny, amb un cove recent acabat. Al fons, els feixos de canya i vímet, matèries primeres emprades en l'ofici de cisteller.

ja que es dedicaven a exportar la patata primerenca a Anglaterra, i no ho podien fer en sacs perquè se'ls podrien.

Cistelles conilleres.

Coves femers i per panís.

Cistells per la compra.

Coves petits, que es feien servir per arreglar les carreteres. D'aquests, també se'n feia quantitat ja que l'empresa Sala Amat en comprava molts.

També en aquells temps **es vestien les garrafes** per tal de protegir-les.

Pel que fa a la canya, es feien **canyissos**. Eren com unes safates grans de canya on es posava assecar diverses coses, com podia ser: fruits, herbes medicinals, tabac, etc.

Com és sabut, els cistellers també teixien **els cel-ras**. Els anàvem a construir al lloc de l'obra. Ens emportàvem el material; calculàvem que de cada 10 canyes podíem fer un metre quadrat de canyís.

– *Parlem del que ara en diríem la producció.* –*El senyor Farreny somriu i continua...*

– Treballàvem dotze hores diàries i com he dit abans en males condicions, ja que ni llum no teníem.

De coves grans en fèiem 90 per set-

mana. Dels més petits en fèiem 12 diaris, la seva laboriosa confecció feia que no en poguéssim fer tants com dels grans.

De cel-ras se'n construïa de 40 a 50 m² diaris i a més els encàrrecs que ens feien els pagesos.

– *Ara toca parlar de preus. Es recorda de quant cobrava per cada una d'aquestes coses?*

– Tingueu present que ara ens situarem 50 anys enrera. En aquells temps, de fer una cistella conillera se'n cobrava 5 pessetes, un cove dels petits 1 pesseta, i un cistell per la compra costava 5 pessetes. Per fer el cel-ras recordo que es cobrava a 1 pesseta el m², i ja més cap aquí el cobràvem a 50 pessetes m².

Del cel-ras fèiem el tracte a preu fet. Anava a molts pobles. Em conec tots els de la Ribera de Sió. Em desplaçava amb bicicleta i els propietaris venien a buscar les canyes amb els carros. Mentre treballava a les seves cases m'havien de fer el "gasto". He d'admetre que la gent de la Ribera eren una mica "garrapos" ja que si t'entretenies massa ja ho trobaven car de gasto, ja que la feina era a preu fet. Recordo que comentaven, la mateixa gent, que a Tarroja hi havia un altre cisteller, però que era

tan romancer que no els resultava llogar-lo. També vaig treballar a Organyà construint un hotel, i a Oliana.

També en aquest negoci havia hagut de girar alguna lletra. I per cert que no totes eren ben rebudes. També havia tingut problemes de cobrament. Alguns s'arreglaven; altres, no.

– *Quines eines necessitaven per treballar?*

– L'eina principal era les meves mans. A partir d'aquí m'ajudava amb uns estris apropiats a la meva feina. Tenia una màquina per pelar les canyes. Una eina anomenada falcó i també estisores. Uns estris de ferro m'ajudaven a asclar les canyes. Les podia fer en 3, 4, 5 i 6 trossos. Per fer vímet blanc tenia una màquina per pelar-lo.

Una vegada retirat, vaig cedir molt gustosament totes aquestes eines al Museu d'Agramunt per tal que almenys no es perdin i estiguin a l'abast de tothom, encara que només sigui per curiositat de veure-les.

– *Teniu alguna anècdota que us hagi succeït i que vulgueu contar?*

– D'anècdota espectacular no re-

cordo que me'n passés cap. Alguna que altra peripècia pròpia de l'ofici, sempre n'acostuma a passar. Recordo que quan encara era un aprenent, el dia que vaig tocar les eines de treball, em vaig escapar un dit. Quan ja era més gran i treballava fent el canyís de la casa que avui coneixem per la pastisseria Baró, va caure la bastida i jo al seu darrera, en aquella ocasió la sort va posar-se al meu costat, ja que no em vaig fer res, tret d'un gran ensurt. I per acabar, no molt abans de retirar-me, jo que de tota la vida havia tingut les canyes al corral de darrera de casa, unes criatures tot jugant em posaren foc a les canyes. Sort que ens avisaren a temps.

– *Situats ja en els vostres 81 anys, com veieu la societat actual, el món polític, el que vós vulgueu?*

– Mireu, pel que fa a la política jo particularment no n'he fet mai. De jove era simpatitzant de l'esquerra, però tot quedà aquí.

Definir la societat actual és per a mi una mica complicat.

La gent que ara tenim 80 anys hem viscut un canvi tan gran i progressiu en la societat que com que anar a

més no costa d'acostumar-s'hi, gairebé tots ens hi hem adaptat com si res. Hi ha moments en els quals creus que aquest món no pot acabar bé de cap manera, que es va més de pressa que el vent, però arribes a la conclusió que això és el preu que s'ha de pagar per l'anomenat *progrés*.

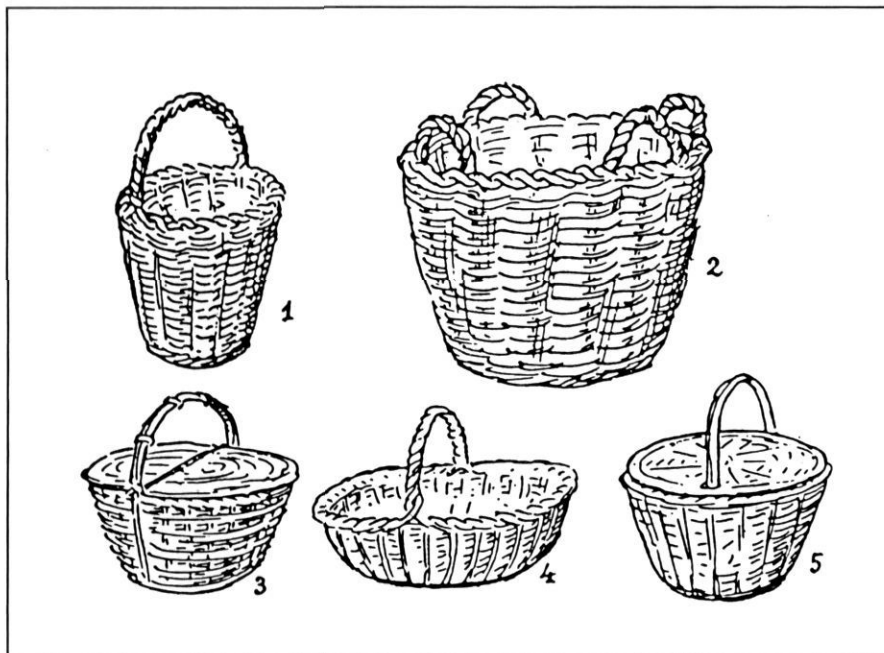
Ara a nosaltres els vells se'ns dedica moltes més atencions que no pas abans. Som un problema per la societat i quan dic problema vull dir que se'ns considera. Es creen institucions socials i recreatives, per tal de que puguem arribar més o menys bé a la fi dels nostres dies.

Agramunt, en aquest aspecte també s'ha preocupat pel benestar dels vells i Cal Mas Vell n'és una mostra. Jo personalment hi passo la mar d'estones i als meus anys encara faig rodar algun que altre valset. De jove m'agradava molt el ball.

Bé, hem arribat a la fi d'aquesta conversa. Segurament que encara podríem estar molta més estona parlant. Jo, la que escric aquestes ratlles, us diré que sempre que tinc una conversa amb una persona d'edat m'ho passo d'allò més bé. En la seva manera de parlar hi sobresurt allò que s'anomena experiència. Parlen del passat com si fes quatre dies i a més els records que aquest els aporta són els més significatius per la seva vida i això fa que s'entusiasmin de tal manera que compartir aquella estona et resulta agradable.

Senyor Francesc Farreny, moltes gràcies per la seva bona voluntat i per dedicar aquesta estoneta a donar a conèixer la seva experiència viscuda a través d'un ofici, el de CISTELLER.

Anna Santacreu

Cisteller anomenat també canyissaire: teixia els vímets i les canyes que collia prop dels rius.

Principals tipus de paners i paneres:

1. Paner de fruita o cistella. 2. Paner de roba (anomenat més generalment cove).

3 i 5. Paneres de portar queviures. 4. Paner del Pallars. (Dic. Moll-Alcover).

Els lectors escriuen

BANDA DE CORNETES I TAMBORS

En la memòria del primer congrés de cultura tradicional i popular i més concretament en l'apartat de conclusions, queda remarcada de forma ben clara la recomanació del no desenvolupament de bandes de cornetes i tambors ni cap agrupació amb estructura de tipus paramilitar. La raó és senzilla, si la cultura d'un poble constitueix una forma de pensar i de ser, les formes de fer festa són elements culturals i també simbòlics de primer ordre, que reflecteixen la fesomia i la personalitat del poble que les celebra.

En aquest sentit la banda de cornetes i tambors no reflecteix el sentit de les típiques manifestacions dels nostres pobles, i més aviat són agrupacions imposades durant els temps en què s'atacava tota la cultura catalana; l'intent de recuperació d'una d'aquestes bandes és sens dubte un error d'interpretació cultural, i molt greu si tenim en compte que encara hi ha hagut pocs esforços de reeiximent de les manifestacions més genuïnament nostres.

Agramunt per sort és una vila amb un moviment cultural força remarcable, constituït per una sèrie d'agrupacions molt interessants (diables, agrupació sardanista, havaneres, cobla, coral, escoltes, caramelles, grallers, grup escènic...) la creació d'una banda de cornetes i tambors trencaria amb tota evidència amb la línia de les agrupacions que hem esmentat, cal dir que gràcies a aquestes entitats que tenim a la vila i que es dediquen a divulgar aspectes propis d'aquí, s'han pogut recuperar

alguns trets de les nostres festivitats de forma força correcta, com poden ser el carnaval, Sant Joan, l'Onze de Setembre, etc. Amb aquesta actitud es pot començar a pensar en la recuperació d'aspectes tradicionals de la pròpia vila dins d'aquest bagatge cultural que tenim perdut i que penso que s'anirà recuperant, tot això, és clar, serà gràcies al suport a entitats que realment formen part del nostre patrimoni cultural, cal però, encarar i assabentar-se bé sobre les alternatives de cara a recuperar o formar noves entitats; la banda de cornetes i tambors no hauria de tenir una projecció de progrés, ja que no forma part del context de les nostres festes, en tot cas cal considerar que dins dels moviments de recuperació i transformació de les festes hi ha aquesta sèrie de perills i actituds negatives que tot i essent amb una bona intenció inicial, tergiversen l'autèntica identitat de la comunitat, inconscientment estan darrera d'un mal entès concepte de cultura popular d'aquí, i que està fet a partir d'una idea de tradició desfassada. Ara bé, això sí, voldria respectar el raonament i el punt de vista de la gent involucrada en la formació d'aquesta banda, per la meua part però, confio que l'evolució dels esforços d'aquesta gent es puguin decantar cap a activitats més d'acord a la nostra realitat i poder trencar així amb aquests paranys en què moltes vegades caiem nosaltres mateixos inconscientment.

Hèctor Albiac
pseudònim

COL·LEGI MARE DE DÉU DEL SOCORS

L'A.P.A. del Col·legi Mare de Déu del Socors volem fer esment d'algunes ACTIVITATS especials.

DIA DE L'ARBRE: El passat mes de març, els alumnes del nostre Col·legi, sota la supervisió del Tècnic d'Extensió Agrària de la nostra vila, de l'Equip de jardineria de l'Ajuntament d'Agramunt i de Professors del Col·legi, procediren a la plantació de vint arbres de l'espècie "Melia Azedara" i "Salix Babylònica".

El lloc assignat per aquesta activitat va ser el Passeig del Sió.

Prèviament a l'acte de la Plantació, s'aprofità per explicar qüestions referents a les tècniques d'arrelament i iniciar-los a l'estudi de creixement dels arbres en base a unes fitxes de treball i a l'observació directa.

VISITES CULTURALS: S'han fet diverses visites culturals com la del Parc Zoològic de Barcelona i el Museu

de la Ciència. S'aprofità aquest viatge per contemplar el meravellós art de Gaudí al Parc Güell i les instal·lacions del Futbol Club Barcelona. Més concretament, el Museu, l'interior de l'estadi i el Palau del Gel.

CONCURS PERIODÍSTIC: Els alumnes del Cicle Superior van participar en un important "Concurs Periodístic".

S'havia de construir un diari amb tots els diversos apartats: notícies nacionals, internacionals, de caràcter cívic, social, etc.

Prèvia selecció per un jurat especialitzat, els treballs foren exposats a l'edifici d'El Corte Inglés de la Diagonal. Van ser guardonats tres dels nostres alumnes: Blanca Garcia, Josep Torres i Maria-Àngels Vidal que es desplaçaren a Barcelona a recollir els premis. També va ser obsequiat el professor promotor del treball.

DIA DEL LLIBRE: El dia de Sant Jordi és festa molt arrelada a Catalunya. A la nostra Escola li vam voler donar un aire cultural i festiu.

Es va fer la **FIRA DEL LLIBRE**.

El pati estava preciós, realment hi havia unes autèntiques "PARADES". Els autors dels llibres van ser els propis alumnes des de la classe de Llar d'Infants.

Aquests petits autors van obsequiar els seus Pares amb la seva "obra".

Hi va haver una gran concurrència que visitava les diverses parades i elogiava el laboriós treball, tant per part dels Alumnes com dels Professors.

A.P.A. del Col·legi Mare de Déu del Socors

AL GRUP DE CAMELLES D'AGRAMUNT

Amb aquestes línies vull donar les gràcies als membres del Grup de Caramelles per acceptar la suggerència de tenir una altra cosa alternativa a les "fàries" pel Diumenge de Pasqua, per a les persones no fumadores o pels fumadors que ho desitgin, aquest any ens han donat caramels i ous de xocolata.

Amb això no pretenem que no donin les "fàries" típiques, però sí que pensin una mica en els no fumadors i en no afavorir més aquest... diguem-ne vici.

Les meves notícies són que els ous i caramels es van esgotar molt aviat i que sobraren moltes "fàries".

La meva suggerència era per tenir (com ja he dit) una alternativa, no per agafar més coses per la mateixa aportació que fiquem a les cistelles que ens pugem amb les noves perxes, després de les seves cançons.

Mercès i tant de bo que el proper any puguem tenir alguna cosa més, en lloc de les "fàries".

Jesús-Ramon Giménez i Sanz

Una crònica endarrerida

Imperatius de temps units amb problemes d'impresió, no feren possible que sortissin aquests comentaris el mes passat, tal com havia estat preceptiu.

De fet el que no és preceptiu és que necessàriament hagin de quedar impreses aquestes impressions personals, malgrat que alguns pensin que és obligació meua el fer-les puntualment després de cada representació teatral.

Aquesta vegada –si he d'ésser sincer– d'entrada ja no hem seduïa massa la idea de fer un comentari sobre l'obra de l'Albert Boadella, que presentava el **Grup Escènic Agramuntí**.

He d'admetre que aquest senyor no és sant de la meua devoció i, no m'agrada parlar d'un tema amb prejudicis inicials.

Reconec la seva qualitat artística, el seu agut sentit crític, que... en sap! (sols cal recordar els seus encertats muntatges, tant escènics com particulars). Però el trobo excessivament corrossiu i tendencios. I que, sota una capa d'íntegre BAT-MAN –flagel-lador desprietat del mal– s'hi amaga un oportunista integral, disposat a fer servir tots els recursos emotius –ètics o no– en benefici dels seus interessos personals per triomfar i fer calés.

Al final però, l'assistir a la representació del **M-7 Catalunya** (el passat diumenge de Pasqua al Casal) ha trencat tots els meus propòsits. He de confessar-ho, malgrat les meves reticències, m'ho vaig passar molt bé.

Potser que algun possible espectador de l'obra, ferit

per l'allau de provocacions escatològiques i desacralitzadores que va rebre (de llegir-me) arrufarà el nas davant la meua afirmació. Què dir? Doncs, que és qüestió d'acceptar d'antuvi el que es va a veure (en aquest cas un Boadella, amb tota la seva problemàtica) o, del contrari, com diu el refrany: "si no vols pols no vagis a l'era". El que ens porta a admetre la necessitat –fins i tot per anar al teatre– que hi ha actualment d'informar-se.

Aquest tipus d'obres –a més de deixar espectadors escaldats– corren el risc de ser un fracàs estrepitos si el personal que surt a l'escenari no funciona.

No ha estat aquest el cas dels sis actors que han interpretat l'obra. És de suposar que, entre bastidors, més d'una equivocació devia observar-se, però de cara al públic la cosa no podia funcionar més rodona.

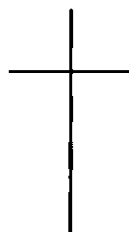
En l'espai escènic –assèptic i funcional, tal com correspon a una ficció futurista– es movien i actuaven: harmònicament i sincronitzada les/els dos andròides i, com pobres éssers humans (amb molta grapa) els quatre vells-peces de museu. Sense notar-se diferències entre la barreja de: veterans, veterans-novells i principiants que actuaven.

Per acabar: espaterrant el fulletó que donaven en entrar, quasi excessiu, diria. És per guardar-lo.

Déu n'hi do però la "pasta" que devia costar, i potser per no ser apreciat per molts.

(Ben pensat, dec tenir arrels fenícies com l'Amparito de l'obra. He de traumatitzar-me?).

Jaume Cots i Solé

Primer Aniversari de
GERARD GATELL i VALLS

*Ni que només fos
per veure't la claror dels ulls mirant el mar.*

*Ni que només fos
poder-nos dir un altre adéu serenament.*

*Ni que només fos
perquè sentíssis com t'enyoro.*

*Ni que només fos
per viure junts la mort.*

(Lluís Llach)

Agramunt, 22 de maig 1990

XIIIe CERTAMEN LITERARI DE SANT JORDI VILA D'AGRAMUNT

El Certamen literari de Sant Jordi de la vila d'Agramunt se celebrà per tretzena vegada consecutiva. Altre cop es pot parlar d'èxit. Pràcticament la totalitat dels joves estudiants de la vila i comarca hi participaren. Són molts nois i noies que any rera any aporten les seves poesies i narracions. Per molts ja ha esdevingut un fet "habitual" l'escriure una composició literària uns dies abans del 23 d'abril.

En un altre ordre de coses, val a dir que els jurats de prosa i de poesia cada cop ho tenen més difícil, ja que hom ha de decidir d'entre les vint, trenta, quaranta o cinquanta participacions que es presenten en cada grup. És una qüestió delicada i gens fàcil, doncs.

Per altra part, els membres dels jurats han de llegir-se una ingent quantitat de proses o poesies en pocs dies, cosa que fa encara més difícil la tasca de l'elecció dels millors. I val a dir, en defensa dels participants que no han aconseguit cap distinció, que hi ha moltes composicions que es mereixen tots els honors, si bé el fet ineludible d'haver de triar tal volta fa que restin immerescudament al marge. A més a més, podem afegir que dins del món de les arts i les lletres és molt difícil, per no dir impossible, el poder determinar quan una obra és millor que una altra. En aquest sentit podem recordar el cas de Mercè Rodoreda, una de les millors novel·listes de la nostra literatura: a principis dels seixanta, l'escriptora en qüestió va presentar la seva *Plaça del Diamant* al premi de novel·la "Sant Jordi"; el veredict del jurat, però, no li fou favorable, sinó que atorgà el premi a una altra obra de la qual avui ningú no en recorda el nom. Això és el que succeí amb el millor premi de les nostres lletres i amb la millor

novel·la escrita a la postguerra i amb un jurat qualificat. Què no pot succeir amb el certamen de la nostra vila!

Com aquests darrers anys s'ha anat fent, els premis es van repartir el mateix dia de Sant Jordi a l'Ajuntament.

La participació escolar, aparentment, ha baixat respecte el certamen de l'any passat, ja que d'un total de 749 obres s'ha passat a 695; una cinquantena de menys. Hem dit, però, "aparentment", donat que les xifres d'enguany no responen exactament a la realitat perquè en algun centre escolar hom va fer una "pre-selecció" d'obres. Aquesta és la raó per la qual ha minvat un xic la participació tot i que es manté al voltant de les set-centes obres.

El lliurament de premis s'efectuà el mateix dia de Sant Jordi, a l'Ajuntament.

J. Pujan

ELS TEMES EN POESIA

El fet d'haver llegit la totalitat de les poesies ens permet veure quins són els temes més habituals dels participants. Els infants de sis, set i vuit anys dediquen el poema, preferentment, *als animals* (gat, gos...) i *a la naturalesa* (els temps, les estacions, les flors...). Els infants de nou i deu anys, tot i que mantenen els temes anteriors, n'enceten un de nou: *els objectes* (el llibre, la goma, la cadira...); concretament, i a tall d'inventari curiós, podem enumerar tots els objectes que han donat peu a les poesies dels participants de nou anys: el càntir, el llibre, la pissarra, la flauta, la goma, la nina, la bicicleta, la pilota, el llapis, l'estoig, la llibreta, el tractoret, el robot, el xilofon i el cotxe; sempre es tracta d'objectes pròxims al món infantil que els autors encara viuen.

El món de la naturalesa, el més recorregut de tots, també motivà els "poetes" d'onze i dotze anys, si bé comença a sorgir noves referències: l'amistat, les guerres, la mort i, sobretot, *l'amor* (3 poemes de 35 en els participants d'onze anys i 5 de 37, en els de dotze anys). A partir dels tretze anys, el tema de *l'amor* va guanyant posicions fins a convertir-se en la font d'inspiració d'una bona colla d'escriptors joves. També és a partir d'aquesta edat que apareixen temes *amb rerafons humà* (l'amistat, la droga, l'ecologia...) o bé *amb rerafons existencial* (el record, el somni, la solitud, la vida...). En canvi, a partir dels tretze i catorze anys la font d'inspiració en els animals i els objectes desapareix, mentre minven les referències a la naturalesa.

Després d'aquesta anàlisi temàtica, només una darra referència. Dels tres temes cabdals dels Jocs Florals

PARTICIPANTS PER EDATS

Edat/anys	Poesies	Proses	Total
6	10	15	25
7	21	33	54
8	23	23	46
9	49	24	73
10	30	13	43
11	35	19	54
12	37	24	61
13	24	32	56
14	34	34	68
15	53	47	100
16	38	45	83
17	8	12	20
18	3	2	5
majors	5	—	5
premi especial		2	2
TOTALS	370	325	695

(el certamen poètic per excel·lència): *pàtria*, *fe* i *amor*, només dos es mantenen, mentre que el tema de *fe/religió* resta "desert"; només una sola poesia d'entre les tres-centes setanta, toca el tema, i encara podem precisar que la composició fou escrita per una persona major d'edat.

Joan Puig

TEMES EN POESIA	ANYS													TOTAL	
	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18 i majors		
ANIMALS	5	9	7	6	7	4	4	1							43
NATURALESA/TEMPS	2	7	4	12	5	13	15	2	3	7	4				74
OBJECTES	2	4	6	22	8	4	3	1					1		51
FAMÍLIA/AMICS			3	2	1	2		3					1		12
CASA/COL·LEGI				3		4	2						9		
POBLE/GEOGRAFIA	1	1		3	1		2		3	1					12
SANT JORDI			1	1	1	1			2		1				7
CATALUNYA									3	2	6				11
AMOR						3	5	8	9	16	13	2	1		57
MORT									5	8	1	2	1		17
AMB RERAFONS HUMÀ						3	4	3	3	8	8	2	1		32
AMB RERAFONS EXISTENCIAL						2		3	1	3	5	1			15
FE/RELIGIÓ													1		1
ALTRES			2	3	4	3		1	5	8		1	2		29

VEREDICTE

XIIIe Certamen Literari de Sant Jordi Vila d'Agramunt 1990

POESIA

El jurat de poesia compost pels redactors de SIÓ Montse Ortiz, Joan Puig, Josep Rovira, Anna Santacreu i Núria Sorribes, després d'haver llegit les 370 composicions poètiques que concorrien en la present convocatòria, i un cop es va deliberar i votar entorn de les mateixes, ha decidit atorgar els següents premis:

6 anys: *El gos i el gat*, de Sílvia Barril i Farré, d'Agramunt.

(accèssit) *El pardal*, de Núria Regué i Carrera, d'Agramunt.

7 anys *El meu osset*, de Núria Puigarnau i Coma, d'Agramunt.

(accèssit) *El gatet gris*, d'Alba Mitjavila i Viles, d'Agramunt.

8 anys *Vaig sentir un piuleig*, de Meritxell Corrales i Gomà, de Puigverd d'Agramunt.

(accèssit) *La llibreta*, de Laura Martín i Tella, d'Agramunt.

9 anys *La goma*, d'Eva Garcia, d'Agramunt.

(accèssit) *L'Església Romànica*, de Montserrat Vall i López, d'Agramunt.

10 anys *La paret*, de Meritxell Valls i Moset, d'Agramunt.

(accèssit) *Els meus colors*, d'Anna Vallecillos i Esteban, d'Agramunt.

11 anys *El meu hort*, d'Aleix Cauafapé i Creus, d'Agramunt.

(accèssit) *L'ametller*, de Natàlia Cairó i Espinosa, d'Agramunt.

12 anys *L'oblit*, de Blanca Garcia i Omedes, d'Agramunt.

(accèssit) *La meva farola*, de Beatriu Esteban i Vargas, d'Agramunt.

13 anys *Nostàlgia*, d'Òscar Canosa i Marquilles, d'Agramunt.

(accèssit) *Empresonat*, de Josefina Balagueró i Avellana, de Puigverd d'Agramunt.

14 anys *El meu carrer*, de Teresa Nadal i Creus, de Castellnou d'Ossó.

(accèssit) *Assignat a una pèrdua*, de Mireia Corrales i Gomà, de Puigverd d'Agramunt.

15 anys *Sentiments*, de Cristina Serra i Grau, de Puigverd d'Agramunt.

(accèssit) *Solitud*, de Cristina Cadevall i Prat, d'Agramunt.

16 anys *No li va servir de res*, de Carme Lasiera i Tohà, d'Artesa de Segre.

(accèssit) *Plany de vellesa*, de David Pons i Fonnoll, d'Agramunt.

17 anys *L'Estel*, de Jordi Alcalà i Solé, d'Agramunt.

18 anys *Gavines*, de Carme Ariza i Garcia, de Bellver d'Ossó.

Majors 18 anys *Sonet*, de Valentí Illa i Vilaclara, de Moià.

PROSA

El jurat de poesia compost pels redactors de SIÓ Ramon Bernaus, Pasqual Castellà, Jaume Cots, Joan Pijuan, Antoni Ponsa i Rosa Mari Sera, després d'haver-se llegit les 325 participacions en prosa que concorrien en la present convocatòria, i un cop es va deliberar i votar entorn de les mateixes, ha tingut a bé concedir els següents premis:

6 anys *El gat*, de Clara Sanz i Font.

(accèssit) *El conillet*, de Josep Maria París i Rodríguez, de Puigverd d'Agramunt.

7 anys *L'avi*, de Patrícia Giménez, d'Agramunt.

(accèssit) *Un viatge per l'espai*, d'Hèctor Martínez.

8 anys *El llibre abandonat*, de Janet Roman i Nogales, d'Agramunt.

(accèssit) *Un dia vaig somiar*, d'Ester Garcia i Omedes, d'Agramunt.

9 anys *La caixa i les figures*, de Laura Garrabou i Aymerich, d'Agramunt.

10 anys *El llibre*, de Joan Jové i Balasch, d'Agramunt.
(accèssit) *El xiclet*, de Sònia Baró i Castellà, d'Agramunt.

11 anys *La corbata*, d'Imma Gilabert i Mir.

(accèssit) *La televisió*, d'Òscar López i Sánchez.

12 anys *La ràdio*, de Sara Jové i Balasch, d'Agramunt.

(accèssit) *El calendari escolar*, de Xavier Solé i Oliveres.

13 anys *Seria amor*, de Ramon Muixí i Albareda, d'Agramunt.

14 anys *Cartes d'un diari*, de Mercè Viladrich i Pons, de Puigverd d'Agramunt.

(accèssit) *Per què?*, de Gemma Pla i Granés.

15 anys *A un bon amic*, de Toni Garcia i Bernaus, d'Agramunt.

(accèssit) *Història d'un peó*, de Jaume Fontanet i Esteve, d'Agramunt.

16 anys *Una idea equivocada*, de Gemma Torra i Miralles, d'Agramunt.

(accèssit) *Els comentaris estúpids dels alumnes*, de Meritxell Sabartés i Guixés, d'Artesa de Segre.

17 anys *"La inglesita"*, de Jaume Vilanova i Areny, de Preixens.

(accèssit) *Reflexions*, de Josep Bertran i Mitjavila, d'Agramunt.

18 anys *Albada*, de Judit París i Figueres, de Mafet.

ESPECIAL *El nostre Carnestoltes*, de Marta Torrecasana i Omedes, d'Agramunt.

EL GAT

En una casa tenien un gat.

El gat va sortir de casa i va veure una pilota, la va agafar per jugar, però, pobre gatet! no se'n va recordar que amb les ungles la podria punxar, i... així va passar.

El gatet estava trist, no sabia com jugar, de cop se'n va recordà, amb una pilota de llana es pot jugar i les urpes no clavar. Va jugar fins que es va cansar. Molt content va tornar a casa amb la seva pilota de llana.

Clara Sanz i Font
6 anys

EL MEU OSSET

*Negre i blanquet
és el meu osset,
s'asseu al costat del llit
i de tant en tant em fa un pessic.
Desperta't que vull ser el teu amic.
Lleva't de pressa i posa't la roba
que a l'escola has d'anar
per aprendre a comptar:
Un, dos, tres, quatre...
a mi també m'agrada fer teatre!*

Núria Puigarnau i Coma
7 anys

EL LLIBRE ABANDONAT

Jo sóc un llibre molt gastat i estic dins d'un calaix i ningú no em recorda. En canvi jo sempre recordo el meu amic en Pere quan m'agafava per la nit i em portava a la seva cambra.

Ell llegia molt content i s'ho passava molt bé amb mi, estava estones llargues mirant-me contínuament sense aixecar el cap del llibre i jo estava tan bé entre les seves mans... Oh! quan hi penso em poso tan trist...

Va arribar un dia que en Pere es va enamorar i va marxar de casa i jo allí em vaig quedar.

Ara, al cap de molts anys ha tornat... Però no és ell, és la seva filla Maria. Que bé! Un altre cop he sortit a fora. M'imagino que arribarà un dia en què tornaré a trobar tancat el calaix i oblidat per tothom... Però ara no vull posar-me trist, ja que tinc la meva amiga Maria... i també us invito a tots vosaltres si voleu venir a veure'm.

El vostre amic: EL LLIBRE.

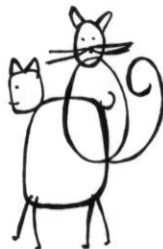
Janet Roman i Nogales
8 anys

EL GOS I EL GAT

*Hi havia una vegada
un gos i un gat,
el gos és juganer
el gat molt dormilega.
El gos desperta el gat
i el soroll ja ha arribat.*

Sílvia Barril i Farré
6 anys

L'AVI

A la meua habitació hi ha una finestra, tots els dies miro per ella i veig un avi que treballa a un hort.

Un dia en mirar no el vaig veure, però sí a un altre home que feia el seu treball.

Què li haurà passat? Vaig anar a preguntar-ho i em va dir que estava reposant degut a la seva avançada edat.

Al dia següent vaig tornar a mirar i el vaig veure molt alegre i treballant novament el seu hort.

M'agrada mirar per la meua finestra i veure aquest avi content i treballant al seu hort!

Patricia Giménez - 7 anys

VAIG SENTIR UN PIULEIG

*Passejava pel carrer,
quan vaig sentir un piuleig.
Era un pobre pardalet,
que tot just obria el bec.*

*Se sentia desemparat,
tot petit i abandonat.
Del seu niu havia tombat,
per voler treure massa el cap.*

*Vaig voler portar-lo a casa,
per donar-li la menjada
Però quan li donava,
amb els ulls la deixava.*

*Un dia al matí ja no cantava.
El vaig agafar amb els ditets,
i sortint cap al carrer,
vaig buscar un petit niuet.*

*No he sabut més d'ell.
Amb un plorar el vaig deixar,
amb un somriure el vaig recordant,
perquè potser avui m'ho agraeix tot cantant.*

Meritxell Corrales i Gomà
8 anys

LA GOMA

*Jo sóc una goma, rodona i bufona
tot el dia a l'estoig estic tota sola.
Sóc trapassera i juguetona
i m'agrada fer xerinola.*

*Quan un nen s'equivoca
jo sóc la salvació
per que s'estalvia una bronca
del seu professor.*

*Si no treballo
estic molt bé
però si borro massa
em faig malbé.*

Eva Garcia
9 anys

LA CAIXA I LES FIGURES

En un poble hi havia un col·legi molt gran. En una habitació del material estava una caixa de figures geomètriques, que estaven molt avorrides perquè no es movien gaire. Comentava l'esfera:

– Jo quan caic a terra sempre vaig rodolant sense parar. El quadrilàter diu:

– Jo sempre haig d'estar de quatre potes a terra. La piràmide contesta.

– Jo sempre dreto, no em puc estirar.

– Igual em passa a mi –diu el cilindre– si caigués a terra em passaria el mateix que tu, esfera. I el rectangle diu:

– Jo sempre he de mirar al sostre.

Lavors la caixa que les guardava els digué: Més malament estic jo. Quan els nens treballin amb vosaltres, aprendran, us miraran, us tocaran i jugaran; però a mi ningú no em diu res, jo no jugo amb els nens, solament us guardo, i em posen en un racó, i no em queixo tant.

Laura Garrabou i Aymerich
9 anys

EL MEU HORT

*Si voleu conèixer un hort molt eixerit
us el mostraré tot seguit.*

*Està als afores de la vila
en una zona molt productiva.*

*S'hi troba tota classe d'hortalisses:
enciams, cols, bledes i endívies.*

*Té una manera tan curiosa d'actuar
que cap altre hort no se li pot comparar.*

*Si plantes patates i pastanagues
neixen cols i raves.*

*Les bledes són molt especials
i volen ser regades amb aigües medecinals.*

*Quan es planten a prop els pebrots i tomàquets
sempre acaben barallant-se.*

*En canvi, els enciams i els apis
són d'allò tan simpàtics.*

*Quan una bona estona vull passar
al meu hortet acostumo anar.*

*I, en veure que sóc tan ben rebut
em sento molt complagut.*

*Ara bé, una cosa vull dir:
per a ser un bon hortala
la Natura has d'estimar.*

*Aleix Caufapé i Creus
11 anys*

EL LLIBRE

Sóc un llibre, només... un llibre, més aviat petit, amb enquadernació senzilla, no gaire il·lustrat però el meu contingut és interessant, per al meu propietari; puc documentar-lo sobre quasi tot el que em consulta. Me l'estimo molt al meu jove amo i sempre intento ser el més senzill possible per a que ell em pugui entendre amb facilitat el que vol saber, i... vol saber tantes coses i tantes! la seva curiositat no s'acaba mai de satisfer.

Cada dia m'obre per una pàgina o una altra (no sé mai per on sortirà) i fem una agradable conversa sobre el tema que l'interessa, discutim, no cregueu... A vegades s'entossudeix, i no accepta amb facilitat els meus punts de vista, però després veu que jo sé el que em dic, per això m'han preparat. Quan ha acabat, em deixa amb molta cura sobre l'escriptori i durant les hores que em falten per a tornar a estar amb ell em sento trist, solitari... i espero impacient la seva presència que no em falti mai, ja que és un nen responsable i cada dia compleix amb el seu deure d'estudiant, i... aquí entro jo per poder-lo ajudar.

És bonica i gratificant la meva tasca: "Ensenyar al que no sap".

Joan Jové i Balasch
10 anys

LA PARET

*La paret de casa meva
moltes coses ha sentit,
les converses, les disputes,
però a ningú no ho ha dit.*

*Jo no sé si té orelles,
però tot ho ha escoltat,
i ningú no se n'adona
perquè ella mai no ha parlat.*

*Deu tenir orella fina,
perquè ella tot ho sap,
la parlada més fluixeta
de segur que ha captat.*

*Però com és molt discreta,
per a ella s'ho ha guardat,
i mai explica als de fora
el que a casa ha passat.*

Meritxell Valls i Mosest
10 anys

LA CORBATA

Si la corbata fos un ésser vivent així us explicaria:

He tingut la sort de ser una prenda molt apreciada i ben cuidada. Quan em confeccionen també em posen ben penjada o si no amb una capsa ben estirada. Sempre em llueixen ben penjada al coll, i ben drete em fan parar. Estic amb els joves i més grans, amb els rics i els que no ho són tant. Sóc de llana, de seda i de tergal i també de tots preus. Sóc estampada, sóc de "topos", sóc de ratlles i de color llis. Perquè quan em vagin a comprar n'hi hagi moltes per a triar. Sempre sóc molt passejada i admirada, vaig amb vaixell, amb tren, amb cotxe i amb avió, i quan no em fan servir, estic ben penjada a l'armari. Em costa fer-me velleta, perquè sempre vaig damunt d'una bona camisa de conjunt.

Així és la meva vida i n'estic molt agraïda, i en totes les cases més o menys estic. I així adéu us dic.

Imma Gilabert i Mir - 11 anys

L'OBLIT

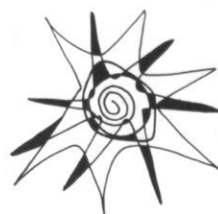
*A les golfes de casa
sentada al terra polsós
una tristor m'acapara
pensar en aquell record dolorós.*

*Era una tarda de tardor
anàvem agafats de la mà
ell em va donar un petó
vaig tenir una estranya sensació.*

*D'aleshores fins ara
res més ha passat
la moneda ha canviat la cara
ja no m'estima, m'ha deixat.*

*Baixo les escales
a pas calmat i llàgrimes al ulls
ell ha estès les ales
m'ha deixat sola en un embull.*

Blanca Garcia i Omedes - 12 anys

NOSTÀLGIA

*Voldria ser com un ocell,
per córrer tots els teus carrers,
carrers tranquils i assolellats del migdia,
carrers solitaris i foscos de la nit.*

*Voldria ser com el vent,
per acariciar tots els teus camps
de velles oliveres, de fruit daurat
i de blat madur i ja segat.*

*Voldria ser com el sol
i il·luminar a l'alba l'horitzó,
sentir cantar una cardina
i veure-ho tot amb molta claror.*

*Voldria ser com la lluna
i vigilar el teu son de nit
el teu silenci imperturbable
i la teva soledat sens fi.*

*Ja mai més no vull sentir-me
atrapat per la nostàlgia
sols vull ser un ésser que viu
amb il·lusió i esperança.*

Oscar Canosa i Marquilles
13 anys

LA RÀDIO

Quan tu et despertes, jo ja canto una tonada, una cançó, és una atractiva mena d'obrir els ulls al dia, el meu lema és tenir-te informada de tot el que passa.

Esmorzant et dic si farà sol, si plourà, a quants graus estem, quasi sóc imprescindible per tu, després quan tu repasses la lliçó jo et poso un clàssic que et relaxa i és l'iniciar el bon rendiment d'un dia.

Quan tu tornes a migdia jo estic al cas del teu dinar, d'una recepta, d'una propaganda, tu estàs fatigada, esgotada, però has obtingut un benefici bo, ara et dono marxar amb música moderna per pair el dinar que et durà una calma i serenitat satisfactòria.

Ara ja pots fer projectes per la tarda, no et pots aturar, ni detenir, ni encallar-te, has d'estudiar dur i treballar ferm, jo t'informaré si s'escau amb el ministre de cultura, un debat d'alumnes o de professors, jo estic ací perquè tu tiris endavant.

Quan a la tarda tens deures, em poses fluixet, per no molestar-te, però estic al teu costat per animar-te, mai no defalleixis, i a la nit quan vagis a dormir, jo segueixo incansable fins que tu estàs ben adormida.

Tu i jo som unes triomfadores a la vida, estem sempre juntes, ànims SARA!

Sara Jové i Balasch
12 anys

SERIA AMOR?

Ara que ja fa un any, encara me'n recordo de quan vam començar. Un dia de primavera, el temps era molt bo, més del que era normal en aquesta època de l'any. El bon temps s'havia avançat.

Crec que estava nerviós, perquè les mans em suaven, i una fredor em recorria l'esquena; com sempre en aquests casos.

Segurament ella també n'estava, però ho sabia amagar molt millor que jo.

Arribava tard, vaig suposar que ella ja feia estona que m'esperava; una mala manera de començar una relació, però tot i això, se li escapà una rialla de satisfacció quan em veié.

La vaig saludar, i tot el que continuà fou instantani, tant un com l'altre vam actuar per propi instint, les paraules ens brollaven del cor, i la conversació cada cop agafava un to més íntim. Una mà s'anava atancant a l'altra fins que l'una va posar-se sobre l'altra. En aquell moment, les nostres mirades, es van creuar, ens vam mirar als ulls durant uns breus moments.

En mirar el rellotge, les busques marcaven les nou, el temps havia passat volant; no me n'havia adonat i ja havia d'anar-me'n.

Agafats com estàvem vam sortir de la foscor, els nostres passos van ressonar en l'asfalt del carrer. Cortesament la vaig acompanyar a casa, no sabia com separar-me'n, però el seu pare arribà de treballar, i ella pujà amb ell a casa.

Trist, però al mateix temps content i satisfet em dirigí a casa. Aquella setmana es va acabar, i les cites continuaven. M'hauria agradat que tots els rellotges del món es paressin, però no fou així. Estava vivint en un món com provisional, només esperant que arribés el pròxim dia, per tornar-me a trobar amb ella.

Anàvem cada diumenge al cinema, i algun dia al ball, tot i que cal dir, que ho feia per ella, perquè a mi no m'agrada ballar, intentava que ella s'ho passés bé amb mi.

Per molt "curisi" que semblí, la meua vida havia agafat un sentit diferent.

Mútuament ens teníem una gran confiança, no hi havien secrets entre nosaltres, o això creia.

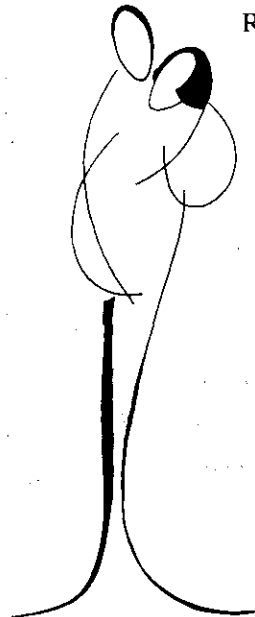
El bon temps s'acabà, i amb ell, les nostres magnífiques relacions empitjoraven cada dia que passava.

Ja no podíem continuar així, cada vegada ens veíem menys, i un dia vam decidir, o més ben dit va decidir, que no continuéssim sortint. Va ser un dia fred, tot el contrari del dia que havíem començat, o almenys això em semblà.

No m'ho podia creure, en aquell moment no li vaig donar gran importància, però des de llavors no vam tornar a trobar-nos.

La veia al col·legi, serena, evitant mirar-me, i em preguntava a mi mateix: És que ella no sentia el que jo sentia per a ella? Ara, quan passo pel carrer, per davant del lloc on ens trobàvem, no puc evitar que un fugaç record d'aquells feliços moments, passi per la meua ment; i que una pregunta em recorri tot el cos. És que ella ja no se'n recorda del que vam viure junts?

Ramon Muixí i Albareda - 13 anys

Els dibuixos són obra de SERAFINA BALASCH i PUIG

Pregueu a Déu per l'ànima de

Gregori Llop i Aguiló

qui morí cristianament,
el dia 14 de març de 1990,
a l'edat de 69 anys.

R. E. P.

Els seus apenats: esposa, Maria Solà i Fontanet; fills, Domènec i Josep M.^a; filla política, M.ª Josep Penella; nét, Sergi; germans, Domingo i Antònia; cunyats, nebots, cosins i família tota us agrairan una oració per l'etern repòs de la seva ànima.

AGRAMUNT, març de 1990

PER LLOGAR

- **LOCAL COMERCIAL de 208 m²**

A l'Avinguda de Catalunya
Cantonada Edifici La Torre 1

- **LOCAL COMERCIAL de 18 m²**

A l'Avinguda de Marià Jolonch, 44
(pisos Marina)

- **VIVENDA ESTUDI MOBLADA**

Carrer de Pau Casals
(Pisos Marina, davant gasolinera)

Informació: Tel. 39 01 30

TREBALL A TEMPS LLIURE PER AGRAMUNT

Si disposa de temps lliure li oferim uns ingressos extres, atenent els nostres clients.

Cerquem persones:
Majors d'edat, nivell mitjà, bona presència.

Interessats trucar al Tel. (93) 340.77.50
Atendrà Stra. M.ª Carme

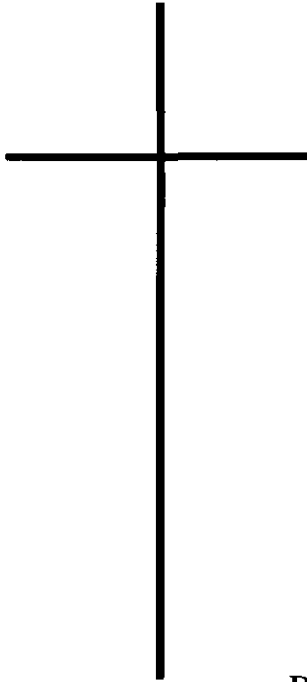
GESTORIA FEIXA

Sabateria, 6

AGRAMUNT

Tel. 39 06 31

- **Tota classe de gestions davant Organismes Oficials**
- **Assegurances Socials**
- **Assessoria Fiscal i Laboral**

A tots els que m'haveu estimat, us demano oracions, que és la millor prova d'afecte.

(Job)

Pregueu a Déu per l'ànima de

Rosa Bertran i Torres

Vídua de Ramon Serra i Ministrat

que morí a Barcelona el dia 7 de maig de 1990,
a l'edat de 85 anys, confortada amb els
Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica.

A. C. S.

Tota la família us demana el millor record
per la nostra estimada mare i iaia Rosita.

DIA MUNDIAL SENSE TABAC

Novament vull incidir amb el tabac. Sí, ja sé que sóc una mica pesat amb aquest tema, però ens interessa tant a mi com a un grup de gent de Lleida capital i creiem que s'han de repetir aquests temes durant l'any i potser que d'aquesta manera s'aconsegueixi que una persona deixi aquest vici, aquesta droga. Sí, és una droga ja que causa dependència i la seva absència produeix el síndrome d'abstinència com qualsevol altra droga.

Amb una mica d'endarreriment vull parlar del Dia Mundial sense Tabac que es va celebrar el passat 7 d'abril a Lleida (no és la primera vegada que es fa), però com que és un tema una mica impopular ja que no se'n parla molt i això que poc a poc n'anem parlant més, fins i tot els mitjans de comunicació escrits de Lleida en van parlar una mica d'aquest dia, tant abans com després (suposo que els mitjans de comunicació sonors també en devien parlar).

El dia 7 d'abril es van fer a Lleida capital uns jocs, cucanyes, etc., etc. per a la canalla i van fer pujar un globus aerostàtic amb el lema del dia a Lleida "Un dia és un dia" (no el programa de la T.V.).

Aquí a Agramunt no hem fet res ja que no vaig tenir temps d'organitzar cap acte de recolzament al dia, l'únic va ésser el parlar amb gent fumadora i dir-los el dia que era i si podien almenys si no intentar deixar el tabac sí fumar una mica menys durant el dia. També vam fer-los fer als alumnes de 7e i 8e del Col·legi Mare de Déu del Socors un treball al voltant del tabac i d'aquest dia en concret, previ a una xerrada que hem fet fa pocs dies dins de les activitats programades durant el curs.

A més a més s'ha aconseguit que el grup de Caramelles "Aires del Sió" d'Agramunt aquest any, a més de les tradicionals fàries, i flors, ens donessin alguna altra cosa pels no fumadors. Només els ho vaig insinuar i va ésser molt ben acollida aquesta suggerència per part d'aquest grup.

Tots plegats hem de lluitar per disminuir el consum de tabac i no per fer la guitza als estancs i altres establiments, sinó per la salut dels fumadors i dels no fumadors que indirectament som fumadors passius. Voldria només ficar-vos uns punts al voltant del consum de tabac:

Per cada cigarreta fumada disminueix 5'5 minuts la teva expectativa de vida, si això ho multipliques pels cigars que fas cada dia i per 365 dies, tu mateix.

Segons l'OMS fumar produeix el 90 % dels càncers de pulmó.

Segons l'OMS el tabaquisme produeix a Europa la pèrdua prematura d'1.000.000 de vides cada any.

Es calcula que cada espanyol no fumador deurà pagar cada any 20.000 ptes. aproximadament per a cobrir les despeses sanitàries dels fumadors.

Recomanacions generals pels fumadors:

1^a) Sens dubte el millor és no fumar. Suprimeixi l'hàbit per complet, d'una manera brusca o poc a poc.

2^a) Si no pot deixar de fumar cigarretes, passi's completament a fumar pipa o cigars havans. El seu índex de perillositat és una mica més petit que les cigarretes.

3^a) Si no vol deixar de fumar cigarretes almenys:

a) Redueixi el consum de cigarretes a les que realment assaboreix.

b) Procuri no inhalar el fum.

c) Triï tabacs amb baixa toxicitat, és a dir, amb baix contingut de nicotina i quitrà.

d) Fumi tabac amb filtre i si pot ser de carbó activat.

e) Deixi les buretes més llargues, pràcticament un terç.

f) Doni menys xuclades a cada cigarreta.

g) Tregui la cigarreta de la boca entre una i altra inspiració.

Permeteu-me unes línies de Gregorio Marañón en castellà: "(...) Pero digan lo que quieran los médicos ignorantes, y los que desprecian varonilmente los peligros y los que estan influidos por la propaganda, el tabaco es una de las plagas de la humanidad (...). No sé de que bula goza el tabaco. Porque el hecho rotundo, evidente, es que el fumar es un vicio nocivo y desagradablemente antisocial, y si me permite esta declaración de un fumador arrepentido, es también, y en todo caso, una estupidez.

Jesús-Ramon Giménez i Sanz
Metge

El metge a casa

LACTÀNCIA MATERNA O ARTIFICIAL? (II)

La lactància materna també suposa molts avantatges:

– L'alletament, els primers dies, estimula la contracció de la matriu prevenint així hemorràgies que poden ser greus.

– La mare que alleta el seu fill pot menjar el que vol (sense exagerar) doncs en ser la llet molt rica en greix, no en deixa acumular gaire al cos de la mare.

– Estalvi de feina: El pit s'ha de netejar cada vegada de mamar, però és un moment i no té la murga de bullir, rentar, refredar o escalfar que comporta la lactància artificial.

– Estalvi de lloc: ni biberons, ni tetines, ni estris, ni olles per bullir...

– Estalvi de diners: la llet de mare és de franc.

– Llibertat per moure's amb el nadó. Pot viatjar, anar de vacances, de visita, sense donar molèsties a ningú, sense preparatius de menjar i en qualsevol lloc de forma discreta pot alletar el seu fill.

Però per a la mare no tot són avantatges. Per algunes també hi ha inconvenients:

– Clivelles als mugrons: Són talls als mugrons afavorits per la humitat, la succió i segons el tipus de pell. Són molt doloroses obligant de vegades a passar a lactància mixta doncs el dolor pot inhibir l'estímul de formació de la llet i aquesta es pot arribar a retirar.

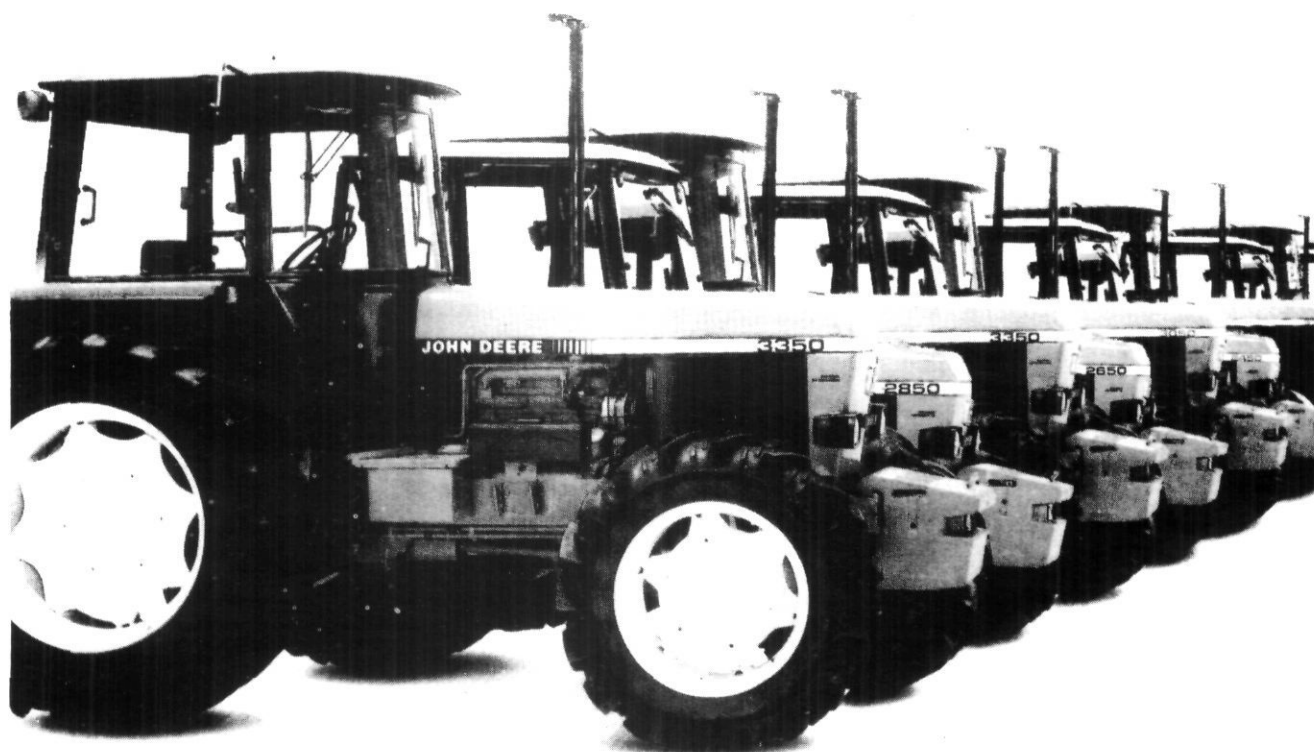
Però amb una preparació prèvia, una mica o molta paciència i una acurada higiene i tractament es curen aviat.

– Perill d'una mastitis: Amb una bona neteja dels mugrons cada vegada de mamar i un bon sostenidor el perill és mínim. Però si es casca el pit hi ha tractament que permet continuar la lactància materna.

En resum, la lactància materna és el millor que hi ha. Fa els nens més primers o més grassos però sans i forts.

Dra. M. Felip

Nova Sèrie 50 John Deere

LA QUALITAT ÉS LA NOSTRA FORÇA

1837-1987
150

CONCESSIONARI JOHN DEERE

VICENS

TRACTORS I MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

Carretera N-II, Qm. 486'800 - Apartat 57 - Telèfon 60 04 50
MOLLERUSSA

El ressò d'una visita

Encara ressona la visita que el Príncep ha fet a Catalunya. Amb expectatives de diferents projeccions fan que tots i cada un dels seus parlaments siguin molt significatius i tinguin una lectura o interpretació ben diversa.

També, com sol passar, les postures dels grups polítics, quan a la necessitat o efectivitat de la visita, han estat d'allò més oposades. I és ací on anem a parar sempre. El *sí* o el *no* corre a càrrec del partit. Com si els qui hi militen no fossin prou capaços de pensar bé i, per tant, el partit ho hagués de fer per tots.

Es podria creure que el Príncep volia guanyar-se els catalans, i sembla ser que se'n va sortir; i se'n va sortir més que res amb un gest molt senzill i nou a casa nostra. El fer els discursos en català li permeté allò que en diem ficar-se'ls a la butxaca. Seria bo que aquest gest o delicadesa s'encomanés a uns altres àmbits de l'estat, però, de veritat, jo no em puc imaginar un president del govern volent imitar-lo. No.

Del contingut de tots els discursos fets pel Príncep, hi ha una frase que sobresurt per damunt de totes: són les paraules dites al Parlament en el sentit que Catalunya és el que els catalans volen que sigui. Una frase potser una mica arriscada perquè se'n pot fer més d'una interpretació. No obstant això, caldria estar segur abans si l'hereu de la corona la fa en futur "serà" o si la fa en present "és" allò que els catalans vulguin que sigui. En el segon cas es pot entendre que si Catalunya no és més és perquè els catalans no volen. O sigui que no val carregar les culpes a un altre. Del bé i del mal només en serien responsables els catalans. Si més no, és una sentència que invita a pensar.

En el primer cas, Catalunya serà..., encara que vulgui dir igualment que si no és més serà per culpa dels mateixos catalans, hi ha com una mena de sintonia que vol demostrar que per aconseguir les fites a les quals lícitament s'aspira, no hi ha d'haver cap mena d'obstacle per part dels estaments estatals, s'ha d'entendre.

De fet seria bo que tot això que el príncep ha dit ací ho anés repetint a la resta d'Espanya, i que les voluntats exposades acabessin essent realitats tangibles. Mentrestant els qui l'han escridassat a Barcelona o a Cervera, a Balaguer o a Girona, potser continuaran pensant que Catalunya no n'ha rebut, no en rebrà, ni en podia rebre res de l'esmentada visita, per molta voluntat que en el fons hi posés l'hereu de la Corona.

A. Ponsa

(Mes d'abril de 1990)

NAIXEMENTS:

Oriol Cos i Clotet dia 29

MATRIMONIS:

Jordi Villuendas i Pijuan i
Maria-Rosa Planes i Guardia dia 15

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES D'ABRIL

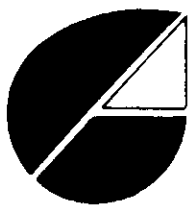
Dia 4	1 l./m ²
Dia 5	4 l./m ²
Dia 6	7'3 l./m ²
Dia 8	1'3 l./m ²
Dia 9	5'5 l./m ²
Dia 25	1'4 l./m ²
TOTAL	20'05 l./m²

TEMPERATURES EXTREMES DEL MES D'ABRIL

Màxima del mes	28°, dia 29
Mínima del mes	1°, dies 10, 11, 18 i 22
Oscil·lació extrema mensual	27
Mitja de les màximes	19'966
Mitja de les mínimes	4'833
Mitja de les mitjanes	12'4
Mitja mensual a les 8 h.	8'866

L'Observador: Deudat Pont

GABINET AGRO-INDUSTRIAL
GABINET TÈCNIC DE SERVEIS

Carrer d'Àngel Guimerà
AGRAMUNT

Qualsevol Projecte Tècnic / Fer una Declaració de **Renda** / Un Impost de **Societats** / Anar al **Jutjat** / Portar els **Comptes** de la seva empresa i saber per què no funciona com vostè(s) voldrien / Ajudar a treure **Rendibilitat** als seus diners / Situacions **Laborals** entre empresaris i treballadors / Escollir **l'Assegurança** adient, són coses que a tots ens preocupen.

Per evitar-se preocupacions contacti els nostres serveis: _____

- **Oficina Tècnica d'Enginyeria, Arquitectura i Urbanisme.**
- **Assessoria Fiscal.**
- **Assessoria Jurídica.**
- **Assessorament Integral d'Empreses.**
- **Gestió Comptable - Financera de l'Empresa.**
- **Gestió Laboral i Social.**
- **Assegurances.**

Dins la seva activitat el temps té un valor incalculable. Deixi que l'ajudem.

winterthur
seguros

Vital Seguro C.A.

FUTBOL

Campionat Primera Regional - Grup Vè

De negatius s'han de qualificar els següents resultats assolits per l'Agramunt, ja que només s'ha aconseguit un punt dels vuit que hi havia en joc:

22 abril	AGRAMUNT - TREMP	1 - 1
29 abril	SOSES - AGRAMUNT	4 - 1
6 maig	AGRAMUNT - CERVERA	0 - 1
13 maig	ALMENAR - AGRAMUNT	4 - 1

L'únic partit acceptable dels quatre jugats fou el del Tremp on es desenvolupà un bon futbol. Aquest partit no podia començar millor, ja que al primer minut de joc s'aconseguia l'1 a 0. Després, durant l'encontre, hi hagué més ocasions per augmentar el marcador, però fou el Tremp qui aconseguí l'empat a manca d'un minut pel final.

Va ser una jugada desafortunada per part del porter Alsedà, al qual se li escapà una pilota que havia controlat per alt i que en principi semblava que no tenia cap perill; l'acció desesperada del defensa no va poder evitar el gol.

I com que les desgràcies diuen que mai no vénen soles, al següent partit al camp del Soses, l'Agramunt es marcaria un gol en pròpia porteria als primers minuts. A partir d'aquí el partit no va tenir color i el Soses s'imposà clarament, tot i que Caparrós marcà un gol de penal.

Contra el Cervera es crearen diverses ocasions de gol, però no se saberen aprofitar. El descontrol de l'Agramunt és cada vegada més gran. En canvi el Cervera molt més tranquil, donada la seva bona classificació, sí que va aprofitar una de les poques ocasions que se li presentà.

Com diem, l'equip de l'Agramunt està desgavellat. Una prova evident és la lamentable actuació al camp de l'Almenar, on s'hagué de fer un equip de circumstàncies: l'Andrés jugava de porter –i fou el millor!–, l'entrenador González de davant centre i de defensa el militar Camacho –vell conegut de l'afició agramuntina– i que disputava el seu primer partit amb l'Agramunt aquesta temporada.

Amb tots aquests resultats negatius s'ha perdut un lloc en la classificació, situant-se setzè amb 20 punts i 10 negatius.

Golejadors: Pozanco, Ramos i Sangrà (4), Marcial, Lora, Jaspe i Batalla (3), Pagès i Fernández (2) i Perales, Giménez, Carles i Caparrós amb 1.

Josep Rovira

FUTBOL BASE

Resultats mes d'abril:

JUVENILS

Dia 7	AGRAMUNT 3 - A.E.M. 0
Dia 22	TÀRREGA 9 - AGRAMUNT 1
Dia 28	AGRAMUNT 1 - MOLLERUSSA 0

Gols a favor: 45. Gols en contra: 100.

Golejadors: Alcalà 12, Vilanova 7, Àngel 6, Viladevait i Aguza 4, Vilella, Giménez i Noró 3, Gil 2 i Castro 1.

INFANTILS

Dia 7	CERVERA 1 - AGRAMUNT 0
Dia 22	AGRAMUNT 2 - GARDENY 2
dia 28	PARDINYES 2 - AGRAMUNT 0

Gols a favor: 43. Gols en contra: 87.

Golejadors: Víctor 9, Camats i Prudenci Garcia 8, David 5, Cisco, Guixé, Joan Garcia, Barbero i Àngel 2, i Llorens, Mendoza i Sergi 1.

ALEVINS

Dia 7	TÀRREGA 0 - AGRAMUNT 2
Dia 13	ARBECA 1 - AGRAMUNT 2 (amistós)
Dia 21	AGRAMUNT 12 - BORGES 1
Dia 28	ARTESA LLEIDA 1 - AGRAMUNT 6

Gols a favor: 72. Gols en contra: 42.

Golejadors: Marín 27, Torres 16, Ansaldi 8, Eusebi 6, Òscar Gil 4, Barbero i Mendoza 3, Nogales 2, Marcos Gómez, Feliciano i Padullés 1.

Nota: No hi ha inclosos els gols del partit amistós.

BENJAMINS

Dia 13	AGRAMUNT 4 - A.E.M. (A) 5
Dia 22	ALCARRÀS 3 - AGRAMUNT 5 (Campionat Finalitzat)

Gols a favor: 34. Gols en contra: 105.

Golejadors: Jovell 14, Nogales 8, David 5, Josep Manel Marín 3, Escasany 2, Roger i Mendoza 1.

Els juvenils aquest mes d'abril han guanyat 2 partits enfront d'adversaris de categoria respectable, com són l'A.E.M. i el Mollerussa els quals van molt ben classificats. Al camp del Tàrraga, líder absolut en aquesta categoria, res no van poder fer per aturar la golejada que van encallar. No obstant la tasca dels juvenils la podem considerar molt positiva, ja que últimament són 5 els jugadors que han estat convocats en el primer equip i això és molt bo cara a la propera temporada per arribar a forjar un equip de jugadors de la pedrera i continuar el futbol en la categoria de Primera Regional. Bé pels juvenils.

Els infantils no han estat de massa sort en els resultats, però ho han fet força bé; un empat a casa i dues derrotes fora ha estat el balanç del mes. De l'empat a casa davant el Gardeny, que és el 2^{on} classificat, direm que no van estar prou de sort perquè van mereixer guanyar a pesar que l'empat es pot considerar un resultat positiu. En els altres dos resultats al camp del Cervera i Pardinyes els marcadors són bastant injustos, ja que pel joc que varen fer no van merèixer perdre, però en futbol el que compta són els gols. El resum dels infantils és positiu i direm també que algun d'ells ha estat convocat per jugar amb els juvenils. Bé pels infantils!

Electricitat ALBAREDA	
Carrer Sió, 1	Tel. 39 08 04
Pastisseria i Forn BARÓ	
Sió, 12	Tel. 39 07 09
Lampisteria J. BARRIL	
Pl. Amball, 56	Tel. 39 06 70
Bar BLANC i NEGRE	
Avgda. J. Mestres, 28	Tel. 39 07 02
Motos BOVET	
Carrer Institut	Tel. 39 09 99
Forn CAMATS	
Sant Joan, 4	Tel. 39 02 38
BANC CENTRAL	
Guimerà, 5	Tel. 39 00 93
Magatzems COTS	
Plaça Mercadal, 4	Tel. 39 01 32
Ferreteria ESCOLÀ	
Guimerà, 3	Tel. 39 01 65
Mobles ESCOLÀ	
Avgda. M. Jolonch, 28	Tel. 39 07 85
Fotos FONT	
Sió, 31	Tel. 35 04 34 Seu d'Urgell
Sabateria HUGUET	
Plaça Església, 7	Tel. 39 06 63
Carnisseria JORDINA	
A. Guimerà, 26	Tel. 39 00 37
Torrans i Pastisseria A. LLUCH	
Plaça Pou, 1	Tel. 39 00 30
Sastreria-Confeccions NOGUERA	
Sió, 8	Tel. 39 02 14
Electricitat J. OMEDES	
Plaça del Pou, 22, 6º B	Tel. 39 04 22
Rellotgeria, Joieria i Armeria JOSEP PLA	
Plaça de l'Om, 1	Tel. 39 03 06
Electricitat i Fontaneria P. RIERA	
Travessia Aspi, 5	Tel. 39 07 14
Torrans ROIG	
Avgda. M. Jolonch	Tel. 39 02 33
Taller Miquel ROVIRA	
Avgda. A. Ros, 24	Tel. 39 07 86
Torres CA L'ESPARTER	
Sió, 35	Tel. 39 08 39
Farratges VIÑALS	
Avgda. Catalunya	Tel. 39 00 31
Peixateria VILLALTA	
A. Guimerà, 6	Tel. 39 06 38
Queviures R. SERA	
Sant Joan, 3	Tel. 39 01 85

APRENGUI MECANOGRAFIA EN 28 HORES

MÈTODES AUDIOVISUALS

a

AMB PANEL

ELECTRÒNIC

meca·rapid

GARANTITZEM:

- 200 pulsacions/ minut.
- Cursos de velocitat fins 350 pulsacions/minut.
- Escripció amb tots els dits sense mirar al teclat.
- Cursos de velocitat en Català.

Tots els dilluns comencen cursos

VTÈ. ESCULL EL DIA I L'HORA
QUE DESITJA COMENÇAR EL CURS.

HORARI CONTINUAT DE 10 MATÍ A 10 NIT

New School II S.L.

Carme, 31 - 1er.

Tel. (973) 31 11 43

25300 TÀRREGA (Lleida)

Els alevins han estat a l'altura dels campions, 3 victòries i un amistós a Arbeca també en victòria, més no es pot demanar d'aquests joves jugadors que fan un futbol pràctic molt bonic i que el públic que els ha vist jugar queda meravellat del que arriben a fer aquests petits jugadors. Han marcat 72 gols en 25 partits que es porten disputats i n'han encaixat 42, són en 6^è lloc amb 4 punts positius i tenen moltes possibilitats d'arribar a ocupar un quart o cinquè lloc, el que seria tot un èxit per a ells. La U. E. Lleida de futbol base s'ha fixat en 5 jugadors alevins d'aquí Agramunt per tal de veure si la propera temporada volen passar a formar part de l'infantil del Lleida en l'escola que tenen a la capital, de moment això és en punt mort. Resumint, els alevins han estat molt bé aquest abril i esperem que segueixin en aquesta línia de bon joc. Molt bé pels alevins!

BENJAMINS

Han finalitzat el campionat i han quedat els penúltims. No obstant, assolir aquest lloc ha estat tot un èxit per a ells, doncs amb jugadors tan joves res més es podia fer. Els dos darrers partits han jugat molt bé a futbol i el premi més important a la seva il·lusió i afició va ser el triomf que van assolir al camp de l'Alcarràs per 3 a 5, això ha estat molt important per a ells perquè aquest resultat els va donar molta moral i alegria. A partir d'ara i fins al final de juny, que és quan finalitzarà l'activitat de l'escola, es dedicaran a entrenar setmanalment i a jugar partits amistosos, i cara la propera temporada, amb més experiència, poden realitzar bones actuacions. Molt bé pels benjamins!

Miquel Marín

PATRONAT MUNICIPAL D'ESPORTS

JOCS ESCOLARS

FUTBOL-SALA Infantil Masculí:

21 abril COL. PÚBLIC 7 - MARTÍ MALDÀ 3

28 abril ANGESOLA A 1 - COL. PÚBLIC 1

5 maig COL. PÚBLIC 7 - BELLPUIG 12

Golejadors: Toni 15, Carbó 14, Xavi 8, Celestí 3, Bovet 2 i March 1.

Aleví Masculí:

7 abril S. MARTÍ M. 4 - COL. M.D.S. 2

21 abril COL. M.D.S. 5 - VAL. SERRA 7

5 maig ANGESOLA 0 - COL. M.D.S. 1

Golejadors: Òscar 20, Cristian 12, Font 11, Batalla 4 i Oliver 2.

7 abril FULIOLA 9 - COL. PÚBLIC 7

21 abril COL. PÚBLIC 2 - BELIANES 4

28 ABRIL S. MARTÍ M. 5 - COL. PÚBLIC 3

5 maig COL. PÚBLIC 7 - VALERI S. 9

Golejadors: Carbó 22, Ruben 11, Omar 9, Martí 7, Jové 4, Bernardo 3, Balagueró 1, Cauzapé 1, Villanueva 1.

HANDBOL Infantil Masculí:

30 abril COL. M.D.S. 19 - PONT SUERT 17

30 abril COL. PÚBLIC 22 - PONT SUERT 10

Golejadors: Marc 9, Xavier 5, Celestí 2, Carbó 2, Sergi 1, Joan A. 1, Pintó 2, Aguza 4, Magriñà 1, Cabrol 4, Moreno 9, Raül 1.

Aleví Femení:

21 abril COL. SOCORS 10 - COL. PÚBLIC 5

Golejadores: Col. M. Socors: Sandra 21, Marta 5, Dolors 3, Mª Àngels 3, Anna 1, Elisabet 2 i Eva 1.

Golejadores: Col. Públic Macià Companys: Ivette 3, Pilar 2, Dolors 2, Macarena 2 i Imma 1.

Infantil Femení:

21 abril GUISSONA 9 - COL. PÚBLIC 5

5 maig COL. SOCORS 9 - COL. PÚBLIC 4

Golejadores: Col. Públic Macià Companys: Socors 14, Dolors 10, Maribel 4, Rosa 3, Úrsula 3.

Golejadores: Col. M. Socors: Estel 19, Sílvia 16, Marióna 11, Blanca 5, Montse 5, Anna 4, Agnès 3, Elena 3, Dolors 1, Mª Àngels 1.

El proper dia 19 de maig l'equip Infantil Femení del Col·legi Mare de Déu del Socors i l'equip Infantil Masculí del Col·legi Públic Macià Companys, participaran en la Fase Sector Territorial de Lleida, per tal d'optar al Campionat Territorial i així poder participar en la Fase Final dels Jocs Escolars dintre del Campionat de Catalunya.

ESCACS: La jugadora del Col·legi Públic d'Agramunt, Dolors Ribalta, en la Final disputada en la localitat de Tremp els dies 7 al 12 d'abril aconseguí la victòria final i es proclamà Campiona. Enhorabona!

VIII TORNEIG DE FUTBOL-SALA "VILA D'AGRAMUNT"

El passat dia 2 de maig s'inicià el període d'inscripció d'equips pel VIII torneig de Futbol-Sala, el qual finirà el proper 15 de maig, celebrant-se el sorteig dels diferents grups el dia 18 de maig a les 21 hores en l'Ajuntament d'Agramunt.

Per aquesta edició s'han ampliat la inscripció a 18 equips, els quals disputaran una primera fase amb tres grups de 6 equips, i els quatre primers classificats de cada grup formaran dos grups de 6 equips que lluitaran per les dues primeres places de cada grup que donaran opció a disputar els play-off finals pel Campionat.

Els sis primers equips classificats de l'anterior Torneig, foren designats com a Caps de Sèrie, i han estat distribuïts de la següent manera:

GRUP A: 1) BITURBOS A.B.S. 2) AUTOSCOLA MIRÓ-T. JOVÉ.

GRUP B: 1) ROS ROCA, S.A. 2) KIPPS.

GRUP C: 1) CONST. BALAGUERÓ. 2) AUTOSCOLA MARTÍ B.

La resta d'equips, fins a completar els sis de cadascun dels Grups, serà per sorteig entre tots els inscrits.

Jordi Martí

SECCIÓ BILLAR

CAMPIONAT SOCIAL "Modalitat Tres Bandes"

Del dia 5 de febrer al 8 d'abril s'ha disputat el Campionat Social en la modalitat Tres Bandes, de 1^a i 2ª categoria.

La classificació final ha estat la següent:

1ª Categoria: 1. Joan Llurba amb 16 punts; 2. Ignasi Aragon 16 punts; 3. Ramon Coscollola 12; 4. Laureà Gi-

ménez 10; 5. Miquel Huguet 10; 6. Joan Figuera 9; 7. Jesús Martín 7; 8. Joan Viladomat 6; 9. Pasqual Castellà 2; 10. Ramon Vilalta 2.

Un altre cop el millor terme mitjà de Joan Llurba li donà la victòria sobre Ignasi Aragon qui després de guanyar-li la partida al campió, es va veure sorprès per un Joan Viladomat molt inspirat.

Ramon Coscollola ocupà la tercera plaça amb relativa facilitat, jugant un campionat molt regular i veient-se afavorit pels mals resultats dels seus adversaris més directes.

2ª Categoria: 1. Josep M. Cuñat amb 16 punts; 2. Antoni Gilabert 13; 3. Jaume Marquilles 10; 4. Albert Cuñat 8; 5. Carles Siles 6; 6. Deudat Pont 6; 7. Miquel Palomino 4; 8. Miquel Noguera 1; 9. Miquel Moreno 0.

Ascendeixen a 1ª Categoria: Josep M. Cuñat, Antoni Gilabert, Albert Cuñat i Carles Siles.

Josep M. Cuñat ha quedat campió amb una total autoritat guanyant totes les partides, el segon lloc ha estat per Antoni Gilabert, jugador juvenil que ha demostrat una molt bona progressió en el seu joc.

LLIGA CATALANA PER EQUIPS

Resultats de la 3ª, 4ª i 5ª ronda:

Centre Esports Agramunt 6 - Taules Verdes (Ponts) 2

Casal de Cervera 6 - Ateneu de Guissona 2

Taules Verdes (Ponts) 0 - Casal de Cervera 8

Centre Esports Agramunt 8 - Ateneu de Guissona 0

Ateneu de Guissona 2 - Taules Verdes (Ponts) 6

Casal de Cervera 8 - Centre Esports Agramunt 0

Classificació: Cervera 10 (33) punts, Agramunt 6 (23), Ponts 4 (16), Guissona 0 (8).

Els punts parcials aconseguits per l'Agramunt es reparteixen entre els següents jugadors: Joan Llurba 7, Ignasi Aragón 6, Ramon Coscollola 6, Joan Barrios 2 i Laureà Giménez 2.

A manca d'una sola jornada per acabar aquesta fase prèvia provincial de la Lliga Catalana, el Cervera, fent bons tots els pronòstics, ja és campió. El segon lloc es decidirà en el partit que jugaran l'Agramunt i el Ponts, amb moltes possibilitats per l'Agramunt que si guanya un punt dels vuit en joc ja en té prou per ocupar aquesta segona plaça, que li donaria el passí als vuitens de final d'aquest campionat.

Laureà Giménez

SECCIÓ FUTBOL-SALA C.E.A. BAR JOVENTUT

Resultats:

21 abril TÈRMENS 8 - AGRAMUNT 2

28 abril AGRAMUNT 4 - CERVERA 3

Golejadors: Sàiz 17, Marçal 16, Roman 13, Esteve 13, Tonet 12, Kim 9, Palomino 6 i Rodri 4.

Classificació final:

1) CENG ARTESA 47 punts; 2) BAR ROSA CALAF 44; 3) P. LLUÍS BORGES BLANQUES 43; 4) PREIXANA 41; 5) PUB HALLEY TÀRREGA 36; 6) ESPORTS TRUGA CERVERA 32; 7) TÈRMENS 29; 8) AGRAMUNT 25; 9) EL POAL 24; 10) LA SENTIU 19; 11) MIRALCAMP 16; 12) PENELLES 15; 13) SIDAMON 14; 14) PUIG-GROS 12; 15) VILA-SANA 11.

El nostre equip de futbol-sala ha quedat classificat en 8º lloc, el que es pot definir com una bona temporada degut que és el primer any que ha participat en la competició.

Joan Rodríguez

SECCIÓ D'HANDBOL

C.E.A. BAR SPORT

Drets: Gerard Gros, Josep M. Fernández, Enric Escolà, Tomàs Rovira, Romà Farré i Pere López.

Asseguts: Nicolau Carrion, Joan Saball, Josep Esteve, Josep M. Torres, Xavier Súrria i Jordi Martí.

Una vegada finalitzada la temporada en la qual l'equip sènior no va poder aconseguir el Campionat i es va haver d'accontentar amb el sots-campionat, i amb la bona notícia que la U.E. Borges Blanques va superar la fase sector i aconseguí l'ascens a la Segona Divisió Nacional.

La Federació Catalana d'Handbol ha preparat una reestructuració de la Segona Divisió Nacional per la propera temporada 90/91, mitjançant dues propostes, les quals afecten molt directament el nostre equip.

En la primera proposta inclou que totes les Federacions Territorials han d'estar representades en un mínim de quatre equips en l'esmentada Segona Divisió Nacional, atès que la de Lleida amb l'ascens del Borges solament compta amb tres equips en la categoria (Sícoris-INEF-Borges), aquesta plaça seria per l'Agramunt, donat que ha assolit el sots-campionat.

En l'altra proposta es tracta d'ampliar la categoria de Segona Divisió Nacional amb tres equips, un de cadascuna de les Territorials de Lleida, Tarragona i Girona, atès que el Borges ha ascendit, la plaça de la territorial de Lleida, també correspondria a l'Agramunt.

Ara cal esperar que l'Assemblea de la Federació Catalana d'Handbol a celebrar-se a finals de maig principis de juny aprovi qualsevol de les dues propostes que suposaria l'ascens directe de l'equip agramuntí a la categoria de Segona Divisió Nacional.

C.E. AGRAMUNT KIPPS

21 abril TAMARIT 23 - AGRAMUNT 21

28 abril AGRAMUNT 1 - TÀRREGA 0
1 maig AGRAMUNT 27 - ALFARRÀS 11

Golejadors: Albert 42, Manel 35, Samuel 30, Salvador 25, Andrés 18, Sergi 15, Toni 14, Balasch 12, David 11, Carbó 5, Lluís 5, Sàez 5, Albareda 1, Ramon 1, Carles 1 i Àngel 1.

A manca d'un encontre el proper dia 13 de maig a la pista del Linyola, l'equip agramuntí és virtual Campió de la Copa Federació, ja que va de líder destacat. Excel·lent ha estat la trajectòria d'aquest jove equip, en la gran majoria de categoria juvenil que s'ha mediat amb la resta d'equips sèniors de la província.

JUVENIL FEMENÍ A.L.R.

22 abril AGRAMUNT 14 - CECELL 16

Golejadores: Rosa Serra 22, Rosa-Maria Huguet 21, Núria Guixé 20, Anna Sanchís 9, Núria Gros 7, Carme Gili 6, Carme Marsà 4, Conxita Gil 1.

L'equip Femení amb els resultats en contra de les últimes jornades solament ha pogut aconseguir la tercera plaça de la Lliga Provincial. Donada la curta plantilla, es pot considerar una bona classificació.

Jordi Martí

CLUB TENNIS AGRAMUNT

Tal com vam anunciar el mes passat, el proper dia 9 de juny celebrarem l'Assemblea anual de socis i a continuació el sopar-vetllada social. Pel que respecta a l'activitat esportiva, cal dir, que ja estem a la fase final del Campionat Social i precisament el dia 9 es lliuraran els trofeus a tots els finalistes. En el Campionat Provincial Terraferma que ara ja és a les acaballes, anem a quarts classificats, d'un total de 10 clubs de la província.

Aquest mes començarà el Campionat de Catalunya de Tennis, cal destacar que únicament en categoria "OR" hi participen el C.T. Urgell i C.T. Lleida, en categoria "ARGENT" cap equip de la província i en categoria "BRONZE" hi ha el C.T. Sícoris, C.T. Solsona i C.T. Agramunt. El sorteig no ens ha estat gaire favorable, ja que el primer partit l'hem de disputar a Barcelona contra el C.T. Horta, un club de més de 75 anys d'antiguitat i amb molt bons tennistes.

D'altra banda estem preparant els cursets d'estiu pels nens i també per les senyores, dels quals ja us n'informarem més endavant.

La Junta Directiva

Plaça del Pou, 2
Tel. 39.04.25
AGRAMUNT

L'ESPIGA

TRIALSIN IXe CAMPIONAT D'ESPANYA

El dia 29 d'abril se celebrà a la nostra vila el IXe Campionat d'Espanya de Trialsin, organitzat pel Centre d'Esports Agramunt. La competició va començar a les 10 del matí i es desenvolupà als voltants de la vila, finalitzant a les 5 de la tarda. L'organització va ser perfecta i el nombrós públic assistent va poder disfrutar en veure les evolucions dels diferents participants que vingueren d'arreu de l'Estat.

La nota més destacada la protagonitzà el jove agramuntí Francesc Recio que es proclamà campió d'Espanya en la categoria de principiants.

La classificació dels altres ciclistes locals va ser la següent: en sènior, Felip Otín fou sisè; en alevins Joan Salas 9e; en categoria femenina Janina Cases era cinquena. Cal destacar també que en la categoria de principiants Ramon Figuera, David Ginés, i Ismael Beltran es van classificar en novena, desena i onzena posició respectivament.

Fotos: Josep Bertran

CADENA
13

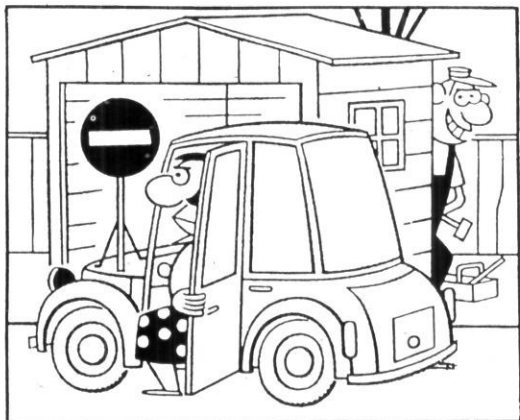
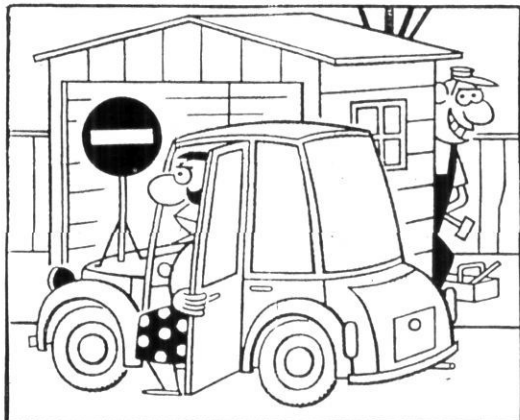
Passeig Balmes, 2
Tel 53 05 04
CERVERA

Plaça del Carme, 16
Tel 31 16 32
TARREGA

Cervera-Tarrega 99.1FM

EL JOC DELS ERRORS

Entre aquests dos dibuixos hi ha vuit petites diferències. A veure si les trobeu.

LOGITEST

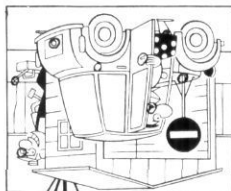
Tots els números que figuren en aquests requadres, a excepció de dos, tenen un evident punt comú. Quin és?

72	6	21
33	8	90
429	12	3
83	42	273

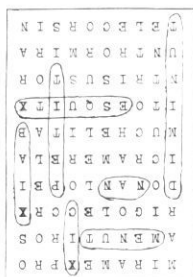
SOPA DE LLETRES

Cercar set maneres diferents de dir que hom és poca cosa.

Solució al Joc dels errors:

Solució a la
Sopa de lletres:

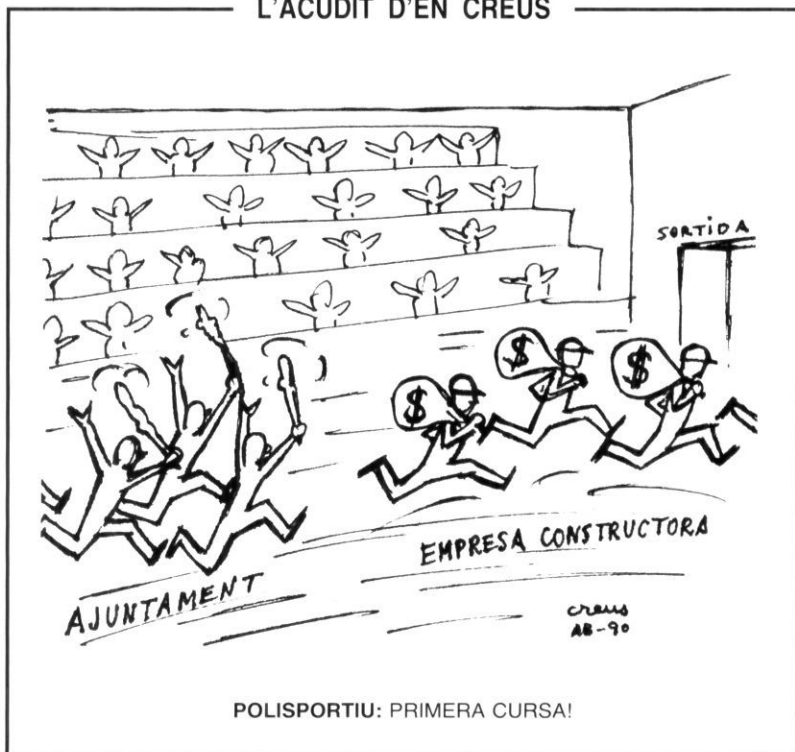

M	I	R	A	M	E	X	P	R	O
A	M	E	N	U	T	I	R	O	S
R	I	G	O	L	E	C	C	R	X
D	O	N	A	N	L	O	P	E	I
I	C	R	A	M	E	R	E	L	A
M	U	C	H	E	L	I	T	A	B
I	T	O	E	S	Q	U	I	T	X
N	T	R	I	S	U	S	T	O	R
U	N	T	R	O	R	M	I	R	A
T	E	L	E	C	O	R	S	I	N

Solució al Logitest:

A excepció del 8 i del 83, tots són múltiples de 3.

L'ACUDIT D'EN CREUS

POLISPORTIU: PRIMERA CURSA!

Pel Broc Gros

La persistent sequera que pateix Agramunt i tota la comarca del Sió, ha fet que les autoritats municipals prenguessin mesures davant les conseqüències d'aquesta desgràcia. De moment, tal i com es pot veure en la fotografia, s'ha comprat una partida de camells i dromedaris que han estat instal·lats en dependències municipals.

La caLa i SeRa.

ESPECIALITAT EN
PINTURA DECORATIVA
REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELLS
PINTURA INDUSTRIAL

Antoni Capitán

C. de Jaume I, 12 - Tel. 39 04 03 **AGRAMUNT**

Tallers JOAN JOVÉ i SOLÉ

Especialitzats amb soldadura, VIS-SENSFINS,
reparació de maquinària agrícola,
tanques i fusteria metàl·lica amb portes automàtiques.

Fabriquem generadors d'aire calent (patentats)
i els nius tèrmics, per mamellons, JO.MI. (patentats)

i com sempre, pressupostos sense compromís

Carrer del Clos, 10
AGRAMUNT (Lleida)

Telèfon 39.06.01

RELOTGERIA - JOIERIA

ÒPTICA

E. LLAGUNES

ÒPTIC DIPLOMAT

Us ofereix tota classe de muntatge
d'ulleres graduades i de sol.

Carrer del Sió, 6 - Tel. 39 02 61 **AGRAMUNT**

PALVI, SA

*Equips de recollida i
transport de residus*

Telèfon 39 12 48

AGRAMUNT

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de **OCASO, S. A.**

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

ràdio sió

emissora d'agramunt i de la ribera
banda f.m. 105.5 mhz.

ESCOLTEU-NOS!

Els dissabtes de 10 del matí a 9 del vespre
i els diumenges de 10 del matí a 2 de la tarda

LA RÀDIO DEL CAP DE SETMANA

ERNEST COSTAFREDA

*Venda i distribució d'adob orgànic
i humus de llambric roig.*

Avgda. de Marià Jolonch, 31 - 1er
Telèfon 39 12 07

SERVEI
POST-VENDA
TÈCNIC

PRESTIGI EN CALOR

Electricitat **A. INVERNON**

C. del Molí Vell, s/n.

Telèfon 39 01 76

AGRAMUNT

L'Ajuntament informa

PAVELLÓ POLISPORTIU MUNICIPAL COBERT

Com ja vàrem informar en el Sió del més passat, l'Ajuntament va celebrar el dia 5 d'abril una sessió extraordinària per tal d'acordar, inicialment, la resolució del contracte per l'execució de les obres del polisportiu amb l'empresa Construcciones Lleida S.A.

En el Ple del mes d'abril s'acordà, ja definitivament, la resolució d'aquest contracte per incompliment del mateix per part de l'empresa abans esmentada, a més de declarar la incautació i pèrdua de la garantia o fiança definitiva i les complementàries regulades al contracte signat. Després de rebre les obres executades pel contractista, s'ha fixat l'import dels danys i perjudicis corresponents a l'actualització de preus de les quantitats pendents d'executar i a les majors despeses econòmiques i administratives ocasionades a l'Ajuntament corresponents a les despeses de protecció del recinte i als increments d'honoraris de direcció de les obres.

Quan aquest número de la Revista Sió sortirà al carrer ja s'hauran concedit les adjudicacions parcials que garantiràn en breu la reempresa de les obres, i per tant, molt probablement es podrà inaugurar el Polisportiu el proper mes de setembre.

SOL·LICITUD DE LEGALITZACIÓ DE LA FIRA DEL TORRÓ

La tradició torronaire d'Agramunt, que es perd en el temps, ha comportat que en els anys 1988 i 1989 se celebressin a la nostra Vila tot un seguit d'actes al redòs d'aquest típic producte tan nostre i identificatiu del ric patrimoni Agramuntí.

D'uns anys ençà, els torrons d'Agramunt han incrementat notablement la seva popularitat, afavorint aquest fet l'atorgament per part de la Generalitat de Catalunya la denominació de Qualitat, el dia 21 de setembre de 1984.

Per tot això l'Ajuntament, de comú acord amb els torronaires i el Foment Pro-Mercat d'Agramunt, inicià l'any 1988 la celebració del que fou Mercat del Torrò, que assolí una gran afluència de visitants i, sobretot, la 1ª edició de la "Fira del Torrò" que se celebrà el 1989 amb un èxit que desbordà les més optimistes previsions i ha suposat l'esperonatge per a la celebració de futures edicions i un nou plantejament per la continuïtat de la Fira.

Donades aquestes consideracions s'ha cregut oportú demanar el recolzament de les institucions oficials, i per tant s'han iniciat els tràmits adients per tal de sol·licitar del Departament de Comerç, consum i turisme de la Generalitat de Catalunya l'autorització i legalització de la "Fira del Torrò" d'Agramunt, amb les següents dades identificatives: Denominació: Fira del Torrò. Àmbit Territorial: Comarcal. Durada: un dia. Dates celebració: 12 d'octubre. Localitat de celebració: Agramunt. Periodicitat: Anual.

NOTÍCIA D'AGRAMUNT

Ja ha estat imprès el llibre "Notícia d'Agramunt" el qual, tal com resa en la presentació del mateix, explica el que hi ha a la Vila i el que són, el que fan i el que projecten els

agramuntins a finals del segle XX, dedicant una especial atenció a la nostra història. Els autors de "Notícia d'Agramunt" són els Srs. Lluís Pons i Guillem Viladot, la presentació oficial d'aquest llibre es féu el dia 23 de maig al Saló d'Actes de l'Ajuntament amb l'assistència del President de la Diputació Sr. Ramon Companys. Alguns dies abans, però tots els interessats el podran adquirir a qualsevol llibreria d'Agramunt.

TRIALSIN

La Regidoria d'Esports d'aquest Ajuntament agraeix a totes les entitats i particulars que varen col·laborar en la preparació i organització del IXe Campionat d'Espanya de Trialsin, que se celebrà a la nostra Vila el passat 29 d'abril, el seu esforç i dedicació, fruit dels quals fou el gran èxit de públic i d'organització que s'assolí.

LLICÈNCIES D'OBRES

Josep-Lluís Baró i Carreras, construcció d'un habitatge unifamiliar. Ctra. d'Almenara.

INSTAL·LACIÓ FIRETES

Ricard Utrilla i Quesada, cavallets i llits elàstics.

Manuel Sánchez i Biosca, volador infantil, castell inflable i xurreria.

Antoni Accensi i Fava, caseta de tir i de bàsquet.

NÍNIXOLS CEMENTIRI

Glòria Zafra i Bellido, nínxol núm. 75. Galeria de St. Josep.

Maria Solà i Fontanet, nínxol núm. 74. Galeria de Sant Josep.

Lluïsa i Neus Torres Galan, nínxol núm. 76. Galeria de Sant Josep.

Maria-Carme Burgués i Borràs, nínxols núms. 77 i 78. Galeria de Sant Josep.

J. Bertran

Curiosa fotografia en la qual hom pot apreciar la manera com es buiden els contenidors del vidre, que es van instal·lar en diversos indrets de la nostra vila. El contenidor torna a quedar tancat en ser dipositat a terra.

Som a Riella

ITINERARIS INTERIORS:

LA PLAÇA DE L'ESGLÉSIA

per Guillem Viladot

Aquesta és una plaça perfecta, Urc. El que passa, és que la tenim tan vista que gairebé no la veiem. Però a aquestes altes hores de la nit, o potser de la matinada, i quan no hi ha cap cotxe al carrer, aquest esdevé un espai exquisit. Mentre l'estic contemplant des d'un pedrís de Ca la Vila, m'imagino que James Joyce i Samuel Beckett hi haurien pogut passejar amb el mateix silenci que els acompanyava per les vores del Sena, a París. Per dialogar, estimada Urc, no més cal silenci i saber escoltar. Escoltar allò que existeix i que batega més enllà de les paraules. Perquè no t'ho creguis pas que amb els mots es pugui aconseguir la possessió de la realitat. No més el silenci pot assolir aquest tros de realitat que se'ns escapa. Aquesta plaça, Urc, ha estat testimoni de grans esdeveniments històrics. Aquestes pedres de Ca la Vila podrien parlar de reis, de presidents, de revolucions, de lluites polítiques, de batalles que han imposat l'arbitrarietat de la seva autoritat... Perquè el poder sempre és arbitrari, o sigui que depèn de l'arbitri, això és, de preferir una resolució i no una altra. I el temple parroquial, que a aquestes hores sembla bastit amb transparències ambarines, una barreja de nacre i mel, ha estat, pel seu compte, paradigma triomfant de la fe secular. No saps quin m'impresionará més de tots els actes religiosos que s'hi han celebrat, en aquesta plaça? Les tres reverències que les banderes i estendards feien la tarda del Corpus Christi davant del Santíssim. Era l'acatament del poder davant del Poder. Una exaltació i humiliació del domini davant el Predomini. Els manadors que ara fan les lleis, commemoracions? És bona aquesta desacralització, Urc; aquest allunyament del sagrat, és a dir dels emblemes sants que intenten de conduir-nos,

a la seva manera, cap al misteri? El professor Oró, un dia, ens deia que tot allò que existeix abans de l'hidrogen, és misteri. "Jo, almenys, no en sé res...", confessava amb la humilitat del savi. En aquesta plaça, Urc, s'hi han celebrat les carnestoltes, els tres tombs, les cucanyes... L'Urc, de sobte, s'aixeca i fuig, però torna i alça els ulls cap a les arquivoltes del temple i es fixa en els brodadures esculpides pels picapedrers del ro mànec lleidatà. Una vegada, un arquitecte del rut, els féu destruir tots perquè volia les arquivoltes netes... Destruïren niu i cries... L'art no pot ser el contrari de la naturalesa, Urc. Es torna a seure prop meu com si li interessés força tot el que rumio. O potser està cansat. Els gossos, quan mengen massa, resten fadigats, endormiscats, esbaltits. No crec pas que avui m'hagi escoltat, l'Urc. Es diria que encara fa la digestió de tot el dinar. Els ocells, en aquest cas les orenetes, potser sí que l'han encuriolit; al cap i a la fi formen part de les seves arquivoltes irracionals. Es torna a eixorir en parlar-li de les perdides que els caçadors penjaven al pilar cantoner de Ca la Vila els dies de mercat. Abandono el pedrís i camino, fent cercles concèntrics, per la plaça. Després m'assec a l'últim esglaó de l'escala del temple. És una manera de veure el paisatge civil d'aquest indret. Diu el poeta Jaume Pont: "No diguis el teu nom./ Vine/ a l'obscura veu del tacete...". M'oblido del nom de totes les coses que he après i toco l'obscura veritat de les pedres. Després, coberts avall, l'Urc m'acompanya, fidel. A casa, al cap de poca estona, amb un llibre del mateix poeta a les mans, el que s'anomena *Raó d'atzar*, escolto com el grup japonès *Yonin no kai*, de Tòquio, interpreta música de Yae-goromo. I m'adono que la perfecció és possible.